ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

12 Μ.Ι.

GREECE

RAILWAYS

SCALE 1 : 2,000,000

LEGEND

Standard Gauge, S.E.K.

Δοξαστικά Φεβρουαρίου

Ν.Α.Κ.

Β.'	Η Υπαπαντή τοῦ Κυρίου.	Ἑσπερινοῦ. Καταβασίαι. Αἴνων. Εἰς τό Ἐξαιρέτως.	
Ι.'	Ἁγίου Χαραλάμπους.	Ἑσπερινοῦ. Αἴνων.	
ΚΔ.'	Ἡ Εὕρεσις τῆς Τιμίας Κεφ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.	Ἑσπερινοῦ.	

	Βασιλείου.		
Α.'	Αἴνων.		
	Νικολάου.		
Β.'	Αἴνων.		
Β.'	Δ. Λιτῆς.		
ς.'	Φωτίου Πατρ. Αἴνων.		

0 10 20 30

Τῇ 2ᾳ Φεβρουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. α' Πα

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Πα

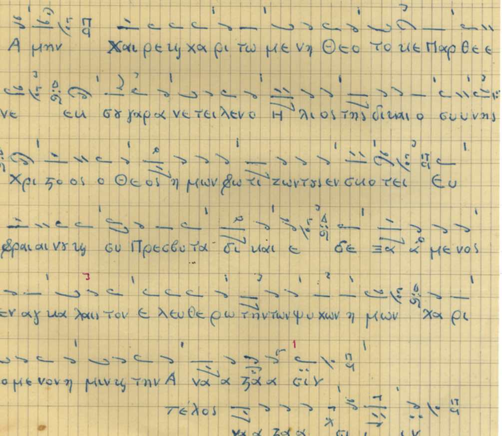

1956

Τῇ 2α Φεβρουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος α' Πα

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε·
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύ-
νης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκό-
τει. **Εὐ**φραίνου καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξά-
μενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Πα

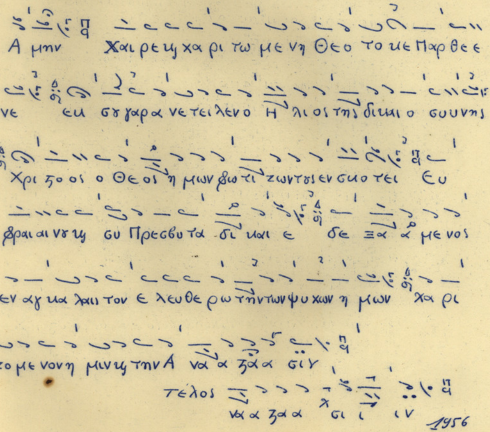

1956

Εἰς Κ. Τσιγγαρίδην τῇ 17 Ἰανουαρίου 1956

Τῇ 2ᾳ Φεβρουαρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

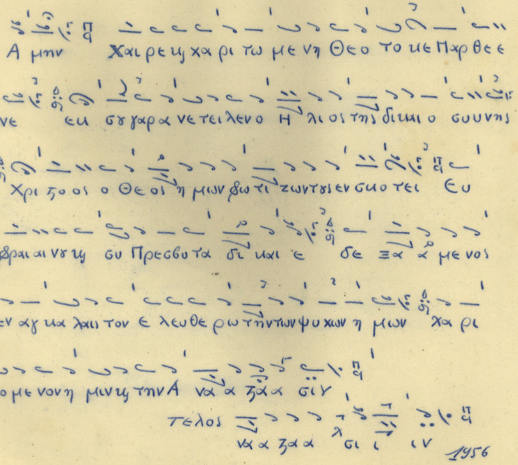

1956

Τῇ Β΄ Φεβρουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος α΄ Πα

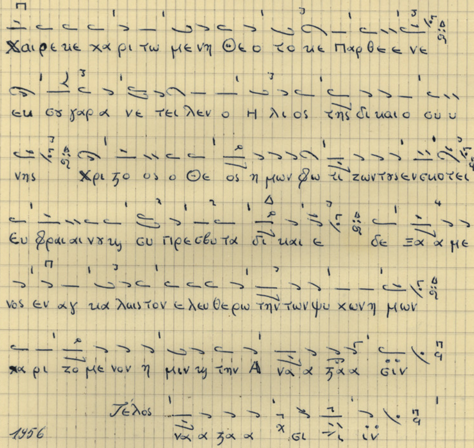

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Τῇ Β΄ Φεβρουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος α΄ Πα

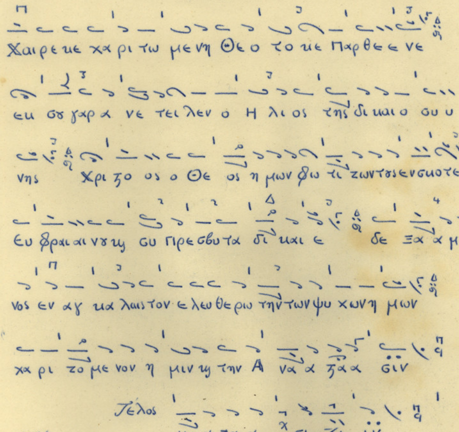

1956

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Τῇ Β΄ Φεβρουαρίου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος α΄ Πα

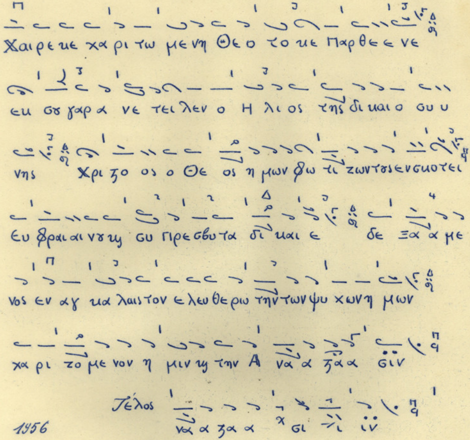

1956

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Τῇ Β΄ Φεβρουαρίου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄ πα

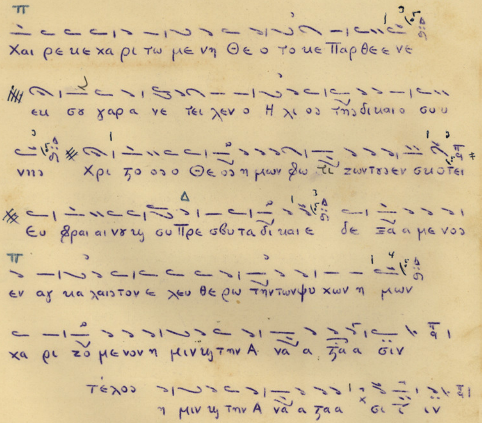

Εἰς Κ. Τουγιαράκην τῇ 31 Ἰανουαρίου 1956

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι
τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α΄ Πα

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου,
καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε.
προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ
Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολί-
τευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας
ὁ μόνος φιλάνθρωπος. Πα

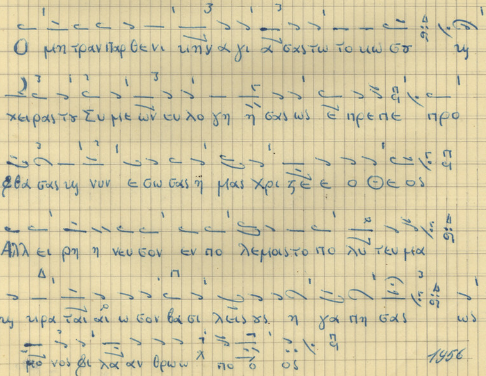

1956

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α' πα

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

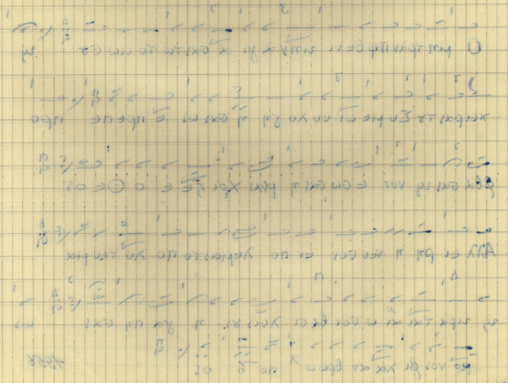

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α΄ Πα

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας ὁ μόνος φιλάνθρωπος. Πα

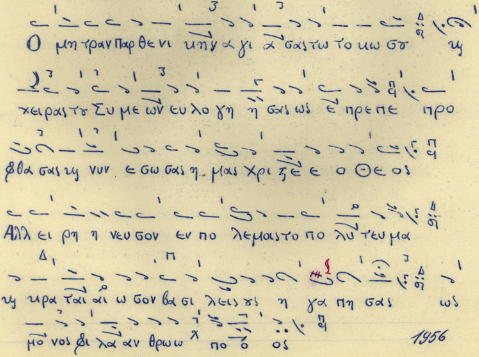

1956

Εἰς Κ. Τσουμπρίμην τῇ 13 Ἰανουαρίου 1956 Ε οι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ΄. | ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 6 (93)

«Ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

(Ἰωὴλ 2,12)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, ποὺ ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μὲ τὸ «Τριῴδιον». Ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανωσύνης εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀντηχεῖ μέσα ἀπὸ τὰς γραμμὰς τῶν ἁγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἀπὸ τὰς στροφὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων τοῦ «Τριῳδίου», εἶναι ἡ ἰδία ἐκείνη φωνή, ποὺ πρὶν ἀπὸ χιλιάδας ἐτῶν ἀντήχει εἰς τὴν ἱερὰν γῆν τῶν Προφητῶν καὶ ἐκάλει τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς διόρθωσιν. Ἡ ἰδία φωνή, ποὺ ἀντήχησεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Καπερναούμ, εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καὶ ἐφανέρωσεν εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἰδία φωνή, ποὺ μᾶς προσκαλεῖ πάντοτε, μᾶς προσκαλεῖ καὶ σήμερον νὰ ρίψωμεν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, ποὺ ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῳδίου», ποὺ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχῃ δι' ὅλους μας τὴν σημασίαν μιᾶς καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἑνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μιᾶς ἄνευ προηγουμένου ἐντατικῆς πνευματικῆς προσπαθείας, ἑνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

«Ἐπιστράφητε πρός με—λέγει ὁ ἴδιος ὁ Θεός—ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια καὶ ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην μας

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Δ΄.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν καὶ Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἵλαθι, μόνε, ἡμῖν, εὐδιάλλακτε.

τὴν καρδίαν. Ὄχι χλιαρὰ καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβήν, «ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ». Ὄχι μὲ ἐξωτερικὰς ἁπλῶς ἐκδηλώσεις μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὀδύνην. Οἱ παλαιοι Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἔνδειξιν θλίψεως βαθείας νὰ σχίζουν τὰ ροῦχά των· ὁ Θεὸς δὲ ἱκανοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, «διαρρήξατε — λέγει — τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

Ἀκούετε; Ὅπως, ὅταν ἔχῃς ἕνα ὄγκον γεμᾶτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν σχίσῃς, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῇς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῇς, τοιουτοτρόπως πρέπει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἁμαρτίας, πού, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει· νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ ὅ,τι σήμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἐγχείρησις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλῖψιν διὰ τὸ περιεχόμενόν των καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκήρυξιν ὅλου τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι «μακάριοι οἱ πενθοῦντες» καὶ ὅτι «αὐτοὶ παρακληθήσονται» ; Δὲν μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὡσὰν τὸ κόκκινον ἐὰν εἶναι αἱ ἁμαρτίαι μας, Ἐκεῖνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκάνῃ «ὡς ἔριον» καὶ «ὑπὲρ χιόνα» ; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι» ;

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Δ΄.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν Σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον. Ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνῳ Σου ἐλέει.

Ἐπιστρέψατε — λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωὴλ—ἐπιστρέψατε «πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν», διότι «ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». Ἂς μὴ διστάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί· ἄς μὴ ἀμελήσωμεν· ἄς μὴ δείξωμεν ὀκνηρίαν ἢ ἀναβλητικότητα· ἄς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Ἐὰν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχήν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ διακόψῃ κάθε δεσμὸν μὲ τὸ ἁμαρτωλόν της παρελθόν. Ἀξίζει ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἂν εἶναι, ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀληθινὴν χαράν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πόνον μιᾶς σωτηρίας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἂν ὀλιγοψυχήσῃ καὶ δυστροπήσῃ, θὰ προχωρήσῃ ἡ γάγραινα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δι' ὅσους, τυχόν, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ἐπρόσεξαν ἢ δὲν ἀντελήφθησαν τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ἑορτολογίου μας», ποὺ δημοσιεύεται διὰ κάθε ἑβδομάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλου, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἁγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκειται, περὶ ἑορτασίμου ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰ τῆς καθημερινῆς σειρᾶς. Συνιστῶμεν εἰς ὅλους τὴν τακτικὴν παρακολούθησίν των καὶ εἴμεθα πρόθυμοι ν' ἀπαντήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σοβαρὰν ἀπορίαν.

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

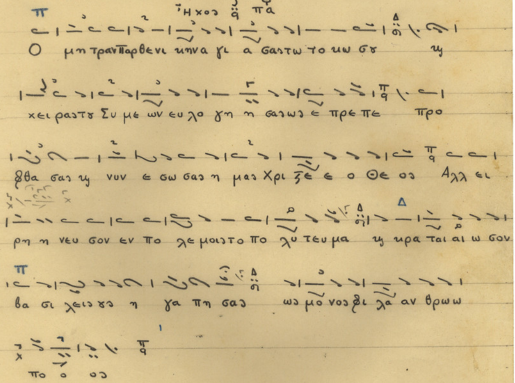

Αοι

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

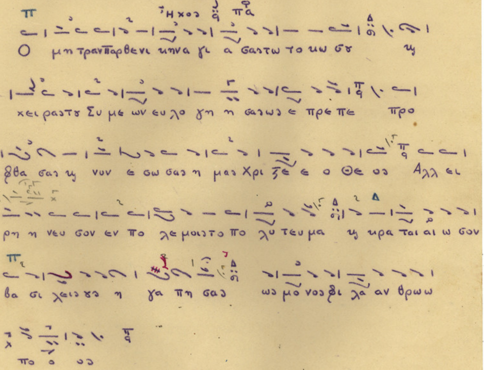

Bα

Κοντάκιον

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

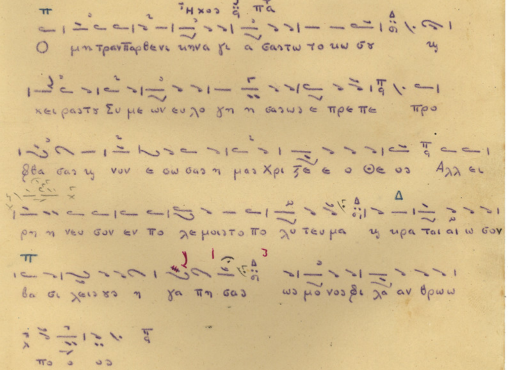

Fol

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς παρούσης ἑβδομάδος (7—12 Φεβρουαρίου 1955) ἀναγινώσκονται τὰ Εὐαγγέλια τῆς «ΙΖ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ», τὰ ὁποῖα—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα—ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικοπαὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου.

*

Δευτέρα, Μάρκ. ιγ' 9 - 13.— Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητάς Του τοὺς διωγμούς, τοὺς ὁποίους θὰ ὑφίσταντο χάριν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ συμβουλεύει αὐτοὺς περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν. «Ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται».

Πόσον, ἀλήθεια, εἴμεθα χλιαροὶ εἰς τὴν πίστιν! Μὲ τὸ παραμικρὸν στενοχωρούμεθα. καὶ ἀδημονοῦμεν! Ἐλησμονήσαμεν, ὅτι εἶναι προνόμιον διὰ τοὺς χριστιανοὺς οἱ διωγμοὶ καὶ ὅτι εἰς τοὺς διωγμοὺς ἀναδεικνύονται οἱ ἄξιοι τῶν στεφάνων.

Μελετήσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἑνὸς οἱουδήποτε ἀληθινοῦ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ θὰ ἐντραπῆτε διὰ τὴν μικροψυχίαν μας. Ἠμποροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον διωγμόν;

*

Τρίτη, Μάρκ. ιγ' 14 - 23.—Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ διδάσκει περὶ τῶν προοιμίων τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πλάνων διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, «πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς». Καὶ ἐπιλέγει: «Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν ἅπαντα».

Ἀγὼν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἀγὼν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ἐναντίον τῶν «ἐκλεκτῶν» τοῦ Θεοῦ. Ἀγών, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τὴν διὰ παντὸς μέσου ἀποπλάνησιν τῶν εὑρόντων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμμενόντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου οἱ «ἐκλεκτοί» Του, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ ὑπούλου ἀγῶνος τῶν ἐχθρῶν τῆς σωτηρίας των. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδικήν μας ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Ἀνάγκη προσοχῆς!

*

Τετάρτη, Μάρκ. ιγ' 24 - 31.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ θὰ ἐγίνετο ἐπὶ τῆς συγχρόνου Του γενεᾶς, ὅπως καὶ ἐγένετο τῷ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχαι τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἱστορία ὁλόκληρος διδάσκει τὸν στενὸν σύνδεσμον ποὺ ὑφίσταται μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς των θέσεως. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαούς. Καὶ ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα ποὺ ἔχουν εἰς τὰς ψυχάς των εὐσέβειαν καὶ ἀρετήν, ποὺ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποὺ ἐργάζονται μὲ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν ὑψηλόν των προορισμὸν ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν τόσον σαφῶς προκαθώρισε τὸ ἀλάνθαστον στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τῆς θείας Δίκης, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τοὺς λαούς, ποὺ περιφρονοῦν τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιοῦν τὰ πάθη των.

*

Πέμπτη, Μάρκ. ιγ' 31 - ιδ' 2.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχοῦς πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6—12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα: Κατάλυσις εἰς πάντα)

6. Κυριακὴ ΙϚ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου. Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Α'. [Ματθ· 28 (κγ'), 16-24]. Β' Τιμ. 3 (γ'), 10-15. Λουκ. 18 (ιη'), 10-14. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

7. Δευτέρα: Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου, Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι.—Β' Πέτρ. 1 (α'), 20 - (β'),9. Μάρκ. 13(ιγ'),9-13.

8. Τρίτη: Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέλφου Μάρτυρος.—Β' Πέτρ. 2(β'), 9-22. Μάρκ.13 (ιγ'),14-23.

9. Τετάρτη: Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαγρίου Ἐπισκόμου Κύπρου.—Ἀπόδοσις τῆς Ὑπαπαντῆς.—Β' Πέτρ.3(γ'),1-18. Μάρκ.13(ιγ), 24-31.

10. Πέμπτη: + Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος.—Β' Τιμ. 2(β'), 1 - 10. Ἰωάν. 15(ιε'), 17 - 16,(ιστ'),2. Α' Ἰωάν.1(α'),8 - 2(β'),6. Μάρκ.13(ιγ'), 31 - 14(ιδ'),2.

11. Παρασκευή: Βλασίου Σεβαστείας Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας Βασιλίσσης.—Α' Ἰωάν.2(β'), 7-17. Μάρκ.14(ιδ'),3 - 9.

12. Σάββατον: Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. — Α' Τιμ. 6 (ϛ'), 11-16. Λουκ. 20 (κ'), 46 - 21. (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (ΙΖ' Λουκᾶ): Ἦχος β'. Ἑωθ. Β' [Μάρκ. 6(στ'), 1-8]. Α' Κορ.6(στ'), 12-20. Λουκ. 15,(ιε'),11-32. Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρκιανοῦ Ὁσίου.

διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστος ἡ στιγμή.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποφασίζουν νὰ συλλάβωσι διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικειμένης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, «μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ».

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστιν». Καθημερινὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρωπίνης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἄγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιον, κατὰ τὴν χριστιανικήν μας πίστιν, ὅτι ὅπως εὑρεθῶμεν εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι θὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς ἐκείνης Ἡμέρας, «ὅταν τίθενται θρόνοι καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται»! Ἂς ἐπαγρυπνῶμεν κάθε στιγμὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν φευγαλέων σκέψεών μας καὶ τῶν στιγμιαίων σκιρτημάτων τῆς καρδίας.

*

Π α ρ α σ κ ε υ ή, Μάρκ. ιδ' 3 - 9.— Ὁ Κύριος φιλοξενεῖται ἐν Βηθανίᾳ, «ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ» (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πιθανῶς) καὶ ἐκεῖ μία γυνή,—Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην — συντρίβει πολυτελὲς ἀλαβάστρινον δοχεῖον πλῆρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ «κατέχεεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς» Του. Ἐπειδή τινες — ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην— ἠγανάκτησαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περίφημον «ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν».

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσχημα, ποὺ ἐσκέπαζε τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὸν φθόνον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτίμου μύρου! Ἄχ! αὐτὰ τὰ εὐγενῆ προσχήματα!... Εἴδατε πῶς ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τὰ βάθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφῄρεσε τὸ ὡραῖον προσωπεῖον ἀπὸ τὸν ὑποκριθέντα εὐσπλαγχνίαν φιλάργυρον καὶ πῶς ἐφανέρωσε τὴν ὑποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πόσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. Ὁ πονηρὸς μαθητής — διηγεῖται ἀκολούθως ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος—«ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ» (ιδ' 10, 11).

Ἰδοὺ τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!..

*

Σ ά β β α τ ο ν, Λουκ. κ' 46 - κα' 4.—Ὁ Κύριος συνιστᾷ εἰς τοὺς Μαθητάς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπρωτείας καὶ τῆς ὑποκριτικῆς θρησκευτικότητος τῶν Γραμματέων, «οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται», καὶ διακηρύσσει, ὅτι «οὗτοι λήψονται περισσότερον κρῖμα». Ἐπακολουθεῖ ὁ ἔπαινος τῆς «πενιχρᾶς χήρας», ἥτις ρίψασα «δύο λεπτὰ» εἰς τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεημοσυνῶν «ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν».—Ἡ παροῦσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Εἰς τὴν χθεσινὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπτωχία ἐχρησίμευεν ὡς εὐγενὲς πρόσχημα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς πρὸς τὸν θεῖον Διδάσκαλον εὐλαβείας τοῦ φιλαργύρου μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσχημα, ποὺ θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀσπλαγχνίαν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἡ σημερινὴ διδασκαλία διὰ τὴν χθεσινήν. Διότι πρέπει νὰ μάθωμεν καλὰ πόσα μηχανεύεται ἡ ἁμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωήν μας μὲ τὴν πρόφασιν καὶ μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀρετῆς. Ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς χθές, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσευχὴν σήμερον, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς! Τοιουτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμίζῃ, μέχρις ὅτου, δεσμίους τελείως καὶ ἠθικῶς νεκρούς, μᾶς παραδώσῃ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἰών μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὡραίων προσχημάτων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμόν σας. Πηγαίνετε κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Γενναδίου 14, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ„
ΥΠΕΡ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ Ι. ΝΑΟΥ
ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΑΙΓΑΛΕΩ

Αἰγάλεω τῇ 28 Νοεμβρίου 1954

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Αἰγάλεω, ὅπερ ἀνεδείχθη κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1954, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. κ.

1)	Σάββα Τσινοπούλου	Προέδρου
2)	Νικολάου Κωνσταντινίδη	Ἀντιπροέδρου
3)	Ἀνδρέου Κουτσουνάκη	Γεν. Γραμματέως
4)	Σταύρου Ἰσαακίδη	Ταμίου
5)	Χρήστου Μιχαηλίδη	Εἰδικοῦ Γραμματέως
6)	Παν. Κυριακοῦ	Μέλους
7)	Κωνσταντίνου Κάχρη	Μέλους

Θεωρεῖ πρώτιστον καθῆκον νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς εὐγενεῖς καὶ φιλοχρήστους Ἐνορίτας, ἵνα ἐκφράσῃ θερμὰς εὐχαριστίας εἰς πάντας ἐκείνους, οἵτινες διὰ τῶν συνδρομῶν των ἐβοήθησαν τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας καὶ ὁπωσδήποτε συνέβαλον εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον.

'Ιδιαιτέρας εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια ἀπευθύνει πρὸς τὰ μέλη τῶν 'Επιτροπῶν ἅτινα μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν ἔχουν ἀναλάβει τὸ βάρος τῶν εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων.

'Ωσαύτως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του, ὅπως τηρῇ ἐνημέρους τοὺς 'Ενορίτας ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς κινήσεως τοῦ Συλλόγου καὶ γενικῶς ἐπὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον διατίθενται αἱ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν, ἀνακοινοῖ τὸν κατωτέρω παρατιθεμένον ἀπολογισμὸν ἀπὸ 28—11—52 μέχρι 13—10—1954.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΑΘΑΡΑ ΕΣΟΔΑ:

Κουμπαράδων	δρχ.	60071.15	
Συνδρομῶν	»	10965.77	
'Ημερολογίων	»	11089.75	
Λαχείου	»	13675.—	
Λαμπάδων	»	6902.50	
Θεάτρου	»	3735.50	
'Αγρυπνίαι	»	166.—	
Δωρεῶν	»	15251.60	
'Ανθηλίων	»	15490.—	
Κυτίον 'Εκκλησίας	»	4088.50	
Δίσκου »	»	13005.55	
'Ανθέων	»	4431.—	
Τόκων Τραπέζης	»	2130.40	161.052.72

ΔΑΠΑΝΑΙ:

Ἔργ. 'Αποπερατώσεως	δρχ.	96338.50	
Γενικὰ Ἔξοδα	»	1910.20	
Ἔπιπλα κ.λ.π.	»	1051.50	99.850.20
'Υπόλοιπον Ταμείου			61.202.52

Παλαιόν

ΚΑΤΑΒΑCΙΑΙ σύντομον μέλος

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος Γ΄ Γα

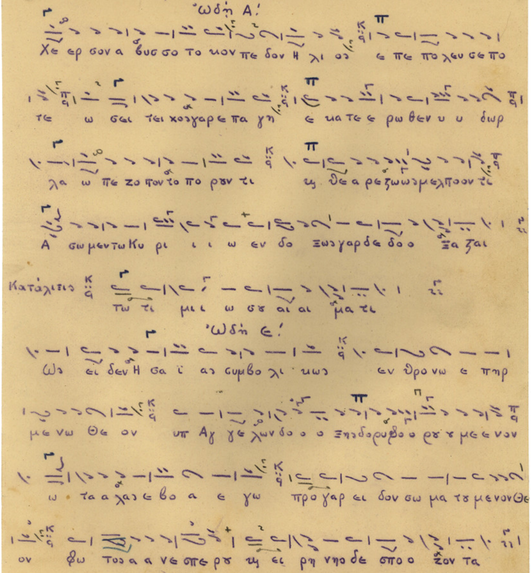

Ὠδὴ Ζ΄

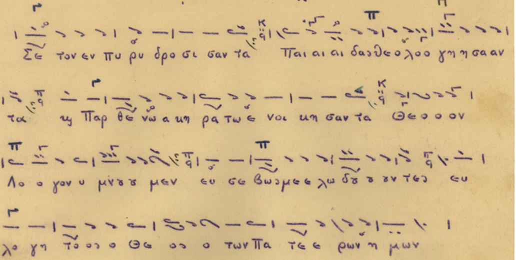

Τὴν Τιμιωτέραν

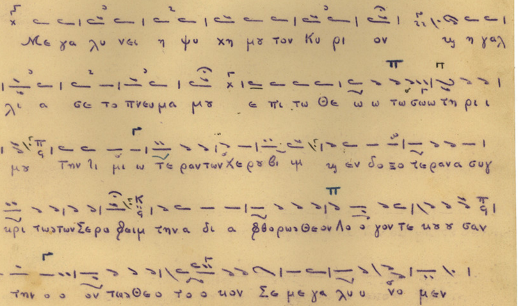

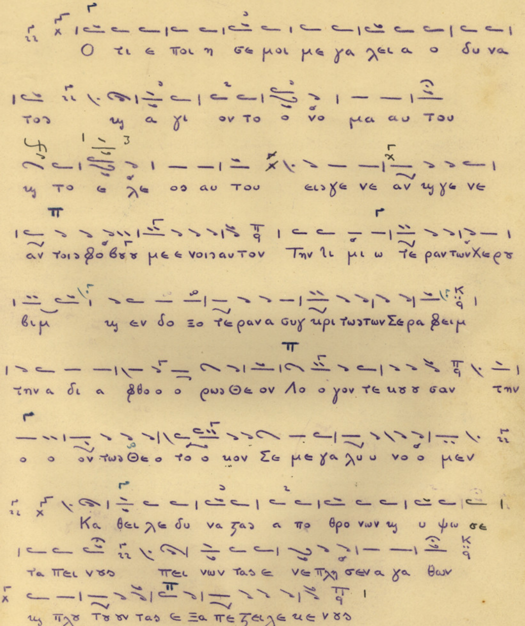
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του
και το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου
βιμ και εν δο ξο τε ρα ν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την
ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

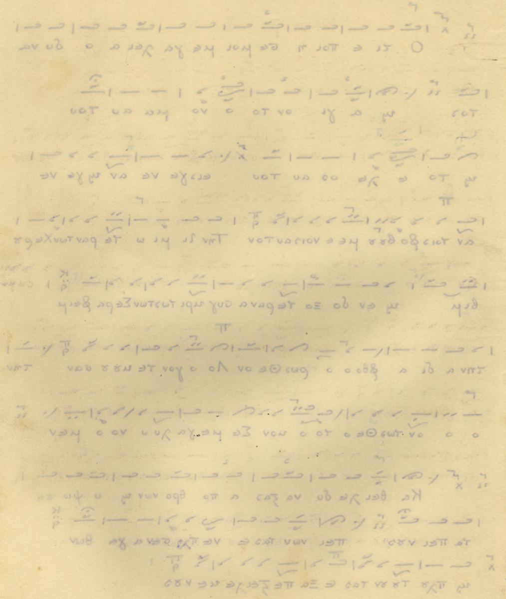

Ὠδὴ Θ'

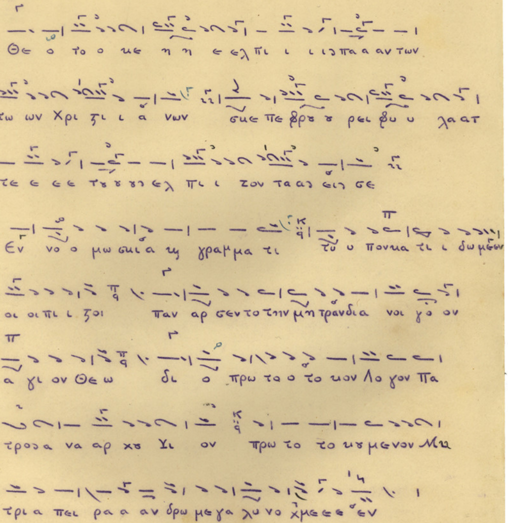
Θε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ι ισ πα α αν των
τω ων Χρι στι ι α νων σκε πε φρου ου ρει φυ υ λα ατ
τε ε ε ε του ου ους ελ πι ι ζον τα ας εις σε
Εν νο ο μω σκι α κ αι γραμ μα τι τυ υ πον κα τι ι δω μεν
οι οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δι α νοι γο ον
α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον Λο γον Πα
τρο ος α να αρ χου Υι ον πρω το το κου μενον Μη
τρι α πει ρα α αν δρω με γα λυ νο ο με ε εν

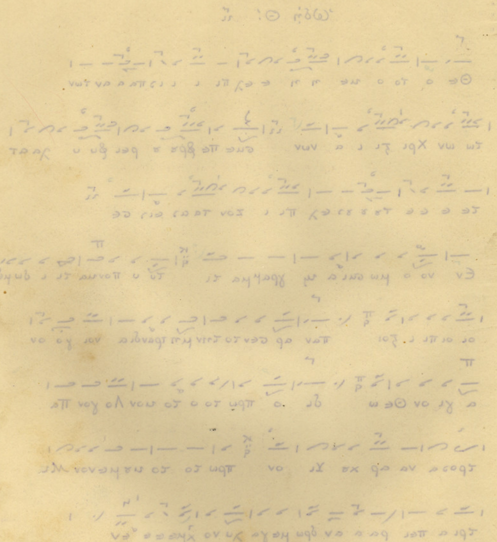

ΚΑΤΑΒΑCΙΑΙ σύντομον μέλος

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος Γ'. Γα

Ὠδὴ Α'.

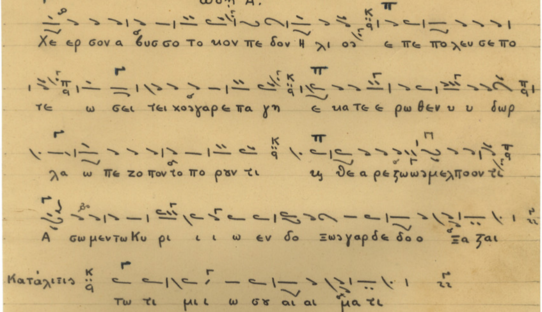

Ὠδὴ Ε'.

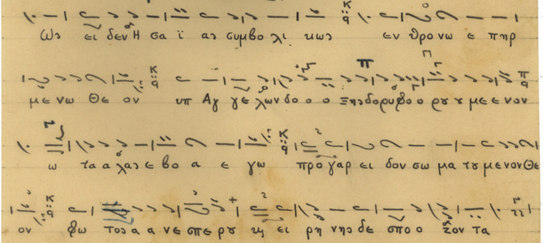

Εἰς Ἠλίαν 13/1/50

Ὠδὴ Ζ'

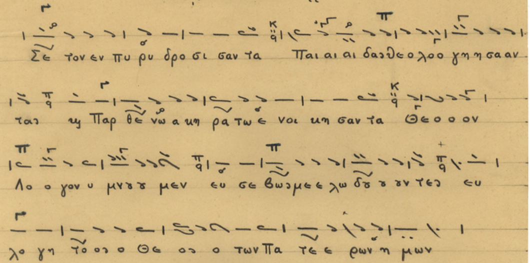

Τὴν Τιμιωτέραν

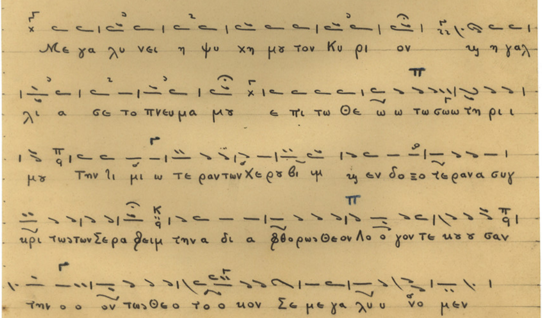

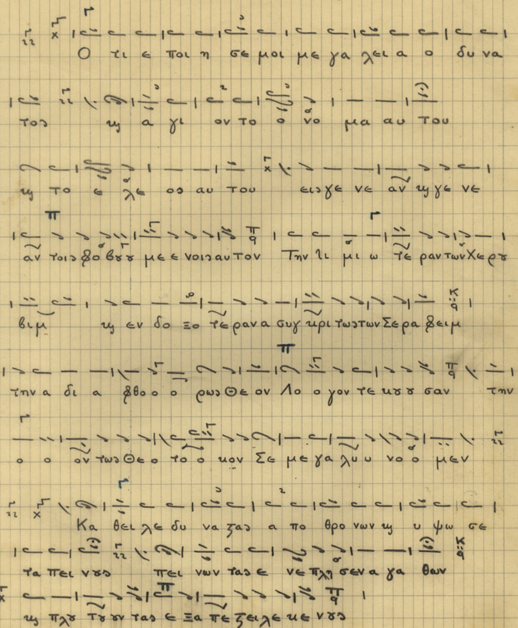
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του
και το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου
βιμ και εν δο ξο τε ρα να συγ κρι τως των Σε ρα φειμ
την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την
ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Ὠδὴ Θ΄

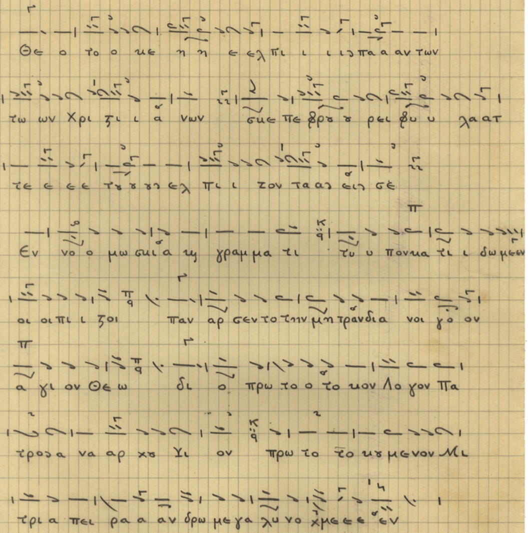
Θε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ι ισ πα α αν των
τω ων Χρι στι ι α νων σκε πε φρȣ ȣ ρει φυ υ λα ατ
τε ε εε τȣ ȣ ȣς ελ πι ι ζον τα ας εις σε
Εν νο ο μω σκι α τη γραμ μα τι τυ υ πον κα τι ι δω μεν
οι οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δι α νοι γο ον
α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον Λο γον Πα
τρος α να αρ χȣ Υι ον πρω το το κȣ μενον Μη
τρι α πει ρα α αν δρω με γα λυ νο ο με ε ε εν

Ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀναφερομένου ἀπολογισμοῦ αἱ διὰ τοῦ κουμπαρὰ εἰσπράξεις δὲν ἀπέδωσαν τὰ προβλεπόμενα ποσά, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ὑποσχεθεῖσα ὁλοκλήρωσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Τοῦτο ὅμως, οὐδόλως σημαίνει ὅτι ἡ ἐν γένει πρόοδος τοῦ ἔργου δὲν εἶναι σημαντική, ἀντιθέτως φρονοῦμεν ὅτι εἶναι λίαν ἱκανοποιητική, δοθέντος ὅτι ἀποπερατώθη ὁλόκληρος ἡ τοιχοποιΐα, ἤδη δὲ ἐκτελεῖται, κατόπιν μειοδοσίας, ἔργον ἀξίας δραχ. 100.000 τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ἡμίσεως τοῦ γυναικωνίτου καὶ τῆς στέγης αὐτοῦ.

Φρονοῦμεν ὅθεν, ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ ἔργου δικαιολογεῖ καὶ ἐπιβάλλει μίαν νέαν προσπάθειαν συγκεντρώσεως καὶ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ, τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ γυναικωνίτου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Τρούλου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ Ἐνορῖται,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, εἶναι βέβαιον διὰ τὰ αἰσθήματά σας καὶ τὴν βαθυτέραν ἐπιθυμίαν ὅλων μας, ἵνα ἴδωμεν τὸ ταχύτερον ὁλοκληρούμενον τὸ μεγαλειῶδες ἔργον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἱκανοποιῇ μόνον τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν φιλοχρήστων Ἐνοριτῶν, ἀλλὰ θὰ ἀποτελῇ συγχρόνως καὶ ἕνα μνημειῶδες ἔργον τέχνης τὸ ὁποῖον θὰ κοσμῇ τὴν ὡραίαν πόλιν μας ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τὸ Δ. Σ. ἀπεφάσισεν ὅπως συνεχίσῃ τὰς μηνιαίας συνδρομάς, δι' Ἐπιτροπῶν ἐκ Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, αἵτινες εὐγενῶς προσφερόμεναι, θ' ἀναλάβουν διερχόμεναι κατὰ μῆνα ἐκ τῶν οἰκιῶν τῶν Ἐνοριτῶν, νὰ εἰσπράττουν διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων τὰς συνδρομὰς τῶν ἐπιθυμούντων νὰ προσφέρουσιν.

Διὰ τὴν προσπάθειαν ταύτην ἥτις εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ στεφθῇ ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποπερατώσεως, ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν πάντων ὑμῶν, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἤθελε προσφερθῇ αὕτη.

Ἰδιαιτέρως παρακαλοῦμεν ὅπως, περιβάλητε μὲ ἀγάπην καὶ στοργὴν τὰς ἐπιτροπὰς ποὺ ἀνέλαβον τὸ ἐπίπονον τοῦτο ἔργον τῶν εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, δὲν θὰ περιορισθῶσι μόνον εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν, ἀλλὰ καταβάλλονται ἤδη προσπάθειαι καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις αἵτινες ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποδώσουν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ παροῦσα μας θέλει εὕρῃ εὐμενῆ ἀπήχησιν παρ' ὑμῖν.

Μὲ Χριστιανικὴν ἀγάπην
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Καταβασίαι

Εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος.

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως ~~τῆς~~ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος Γ'

Ὠδὴ Αη

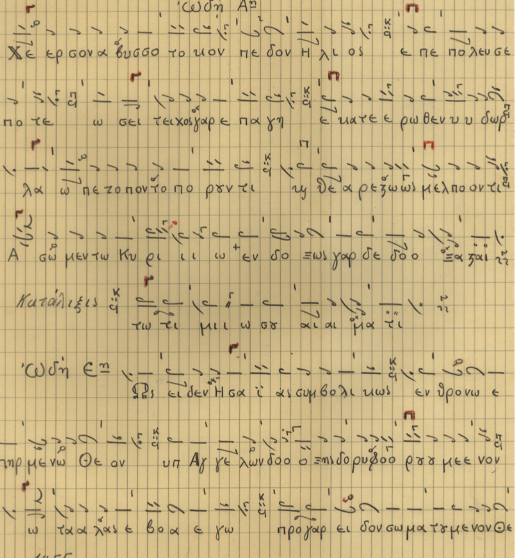

1955

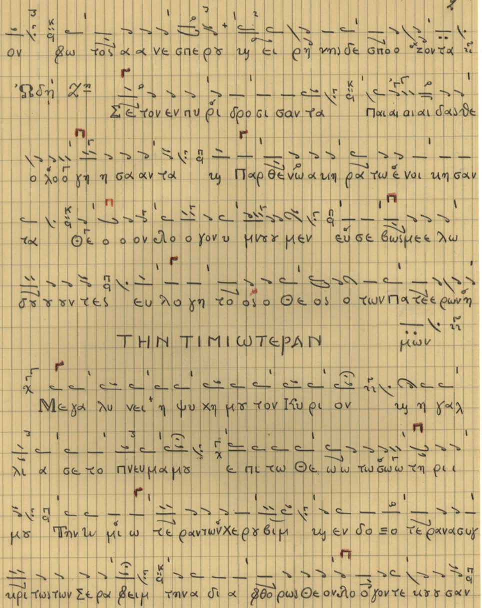
ον θω τος α α νε σπερ ου και ει ρη νης δε σπο ο ζοντα
Ωδή Ζ'
Σε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα Παι δαι αι αι δας θε
ο λο ο γη η σα αν τα και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σαν
τα Θε ο ο ον λο ο γου υ μνου μεν ευ σε βως με ε λω
δου ου ουν τες ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η
ΤΗΝ ΤΙΜΙΩΤΕΡΑΝ
μων
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η γαλ
λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω ω τη ρι ι
μου Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν

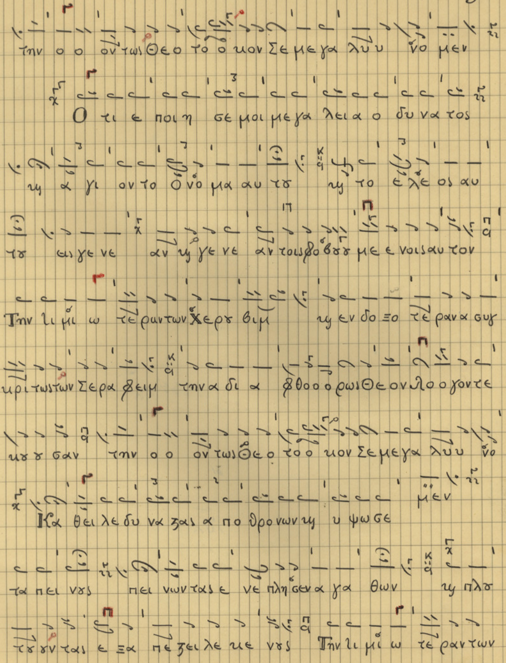
Την ο ο ον τως Θεο το ο κον Σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να τος
και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ
του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι τως των Σερα φειμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε
κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ νο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
του ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους Την τι μι ω τε ραν των

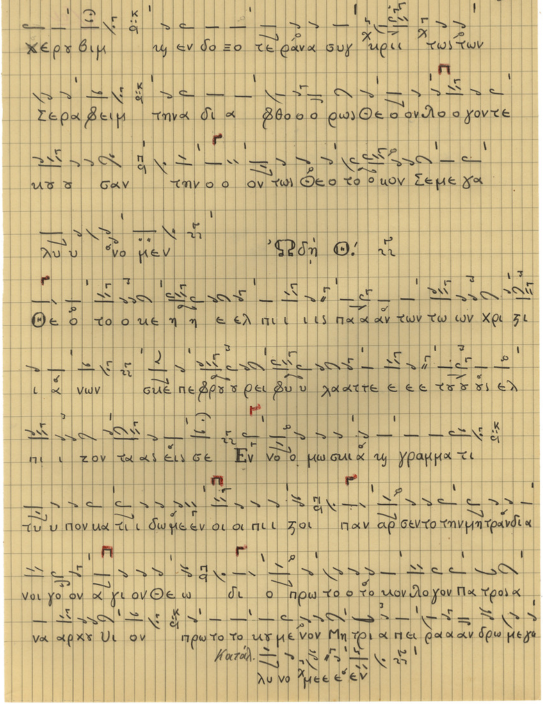
Χερουβιμ κ εν δο ξο τε ρα να συγ κρι τως των
Σεραφειμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε
κου ου σαν την ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα
λυ υ νο μεν
Ὠδὴ Θ΄
Θε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ι ις πα α αν των τω ων Χρι στι
ι α νων σκε πε φρου ου ρει φυ υ λαττε ε ε ε του ου ους ελ
πι ι ζον τας εις σε Εν νο ο μω σκι α κ γραμμα τι
τυ υ πον κα τι ι δω με εν οι οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μητραν δι α
νοι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον Λογον Πα τρος α
να αρ χου Υι ον πρω το το κου με νον Μη τρι α πει ρα αν δρω με γα
Καταλ. λυ νο με ε ε εν

Καταβασίαι

Εἰς σύντομον εἱρμολογικόν μέλος.

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως ~~τῆς~~ ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος γ'

Ὠδὴ Α'

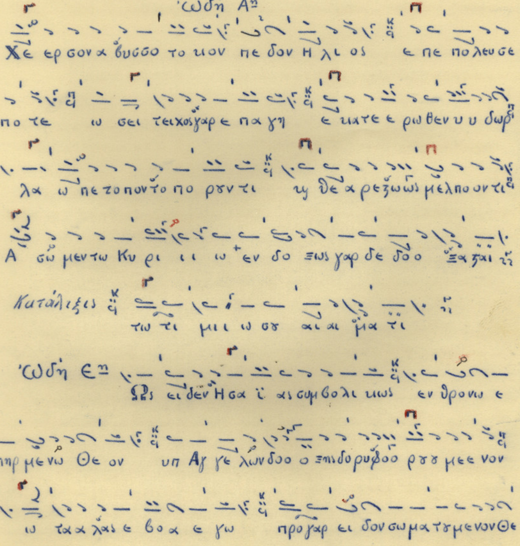

1955

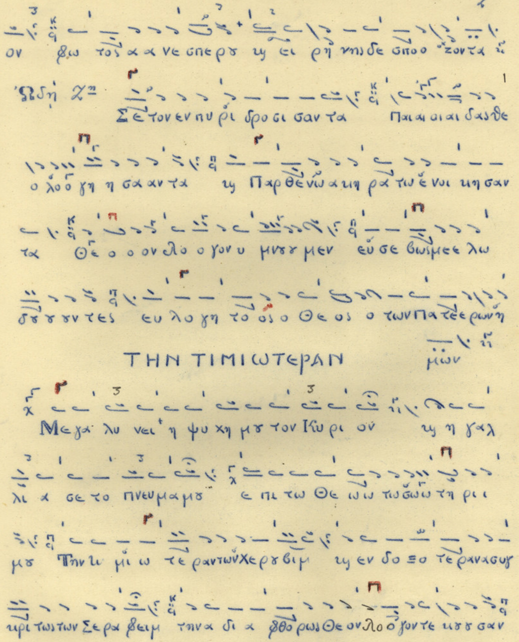
Ωδή Ζη
ΤΗΝ ΤΙΜΙΩΤΕΡΑΝ

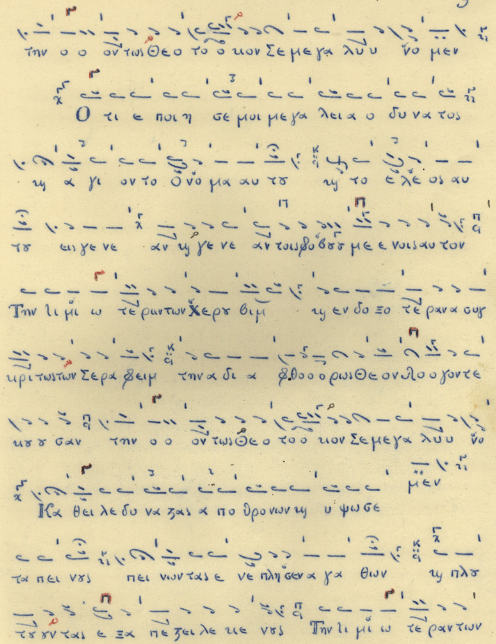
Την ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να τος
ϗ α γι ον το ο νο μα αυ τȣ ϗ το ε λε ος αυ
τȣ ει γε νε αν ϗ γε νε αν τοις φο βȣ με ε νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρȣ βιμ ϗ εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε
κȣ σαν την ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων ϗ υ ψω σε
τα πει νȣς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων ϗ πλȣ
τȣν τας ε ξα πε στει λε κε νȣς Την τι μι ω τε ραν των

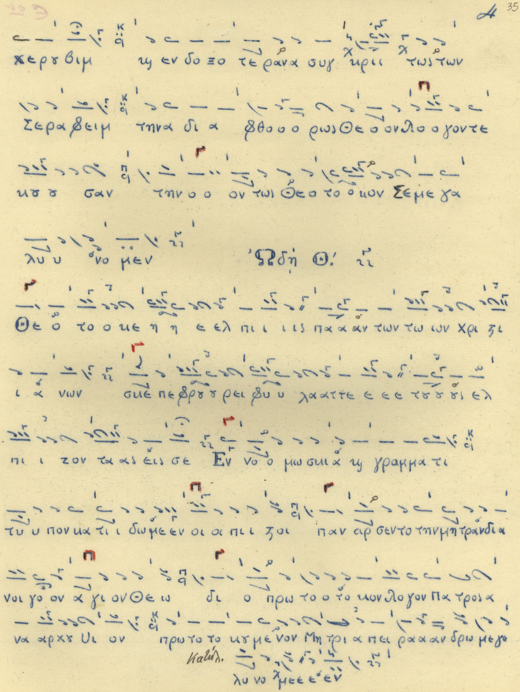
χερουβιμ κη εν δο ξο τε ρανα συγ κρι τως των
Σεραφειμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο γοντε
κυ υ σαν την ο ο ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα
λυ υ νο μεν
Ὠδὴ Θ'
Θε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ι ις πα α αν των τω ων Χρι στι
ι α νων σκε πε φρου ου ρει φυ υ λαττε ε εε του ου ου ελ
πι ι ζον τα ας εις σε Εν νο ο μω σκι α κη γραμμα τι
τυ υ πον κα τι ι δωμεεν οι α πι ι στοι παν αρ σεν το την μητραν δι α
νοι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον Λο γον Πα τρος α
να αρχου Υι ον πρωτο το κουμε νον Μη τρι α πει ρα α αν δρω με γα
Καλλ.
λυ νο μεε ε εν

Καταβασίαι

Εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος.

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος γ'

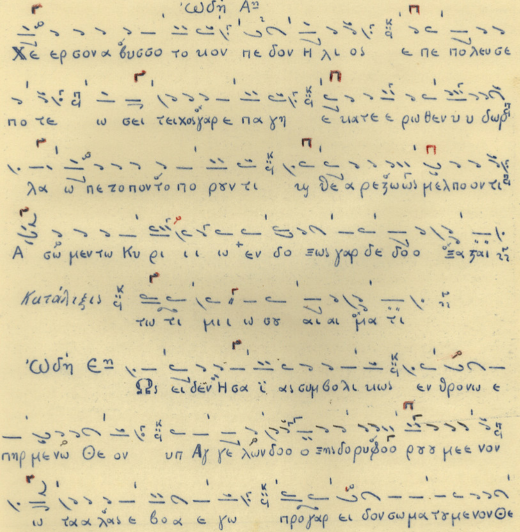

1955

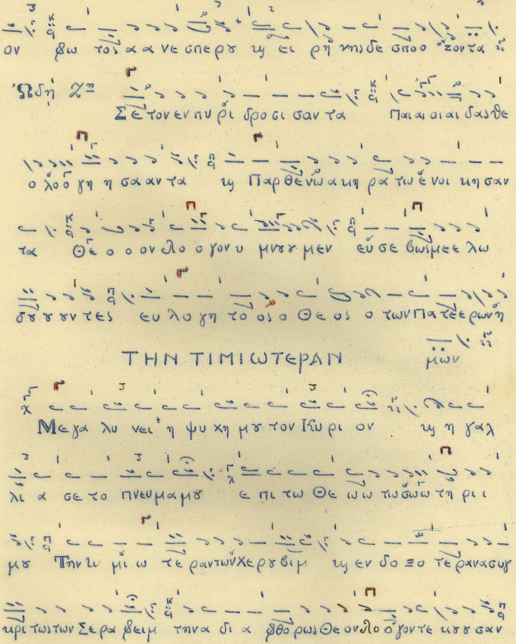
ον θω τοις α α νε σπερ ου και ει ρη νη δε σποο ζοντα
Ωδή Ζη
Σε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα Παι αι αι αι δας θε
ο λο ο γη η σα αν τα και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σαν
τα Θε ο ο ον λο ο γον υ μνου μεν ευ σε βως με ε λω
δου ου ντες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η μων
ΤΗΝ ΤΙΜΙΩΤΕΡΑΝ
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η γαλ
λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω ω τη ρι ι
μου Την τι μι ω τε ραν των Χερ ου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν

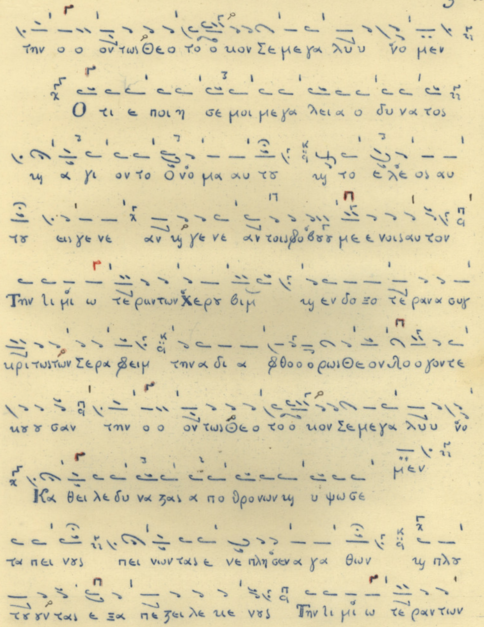
Την ο ο ον τωι Θεο το ο κον Σε με γα λυ υ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να τος
ϗ α γι ον το ο νο μα αυ τȣ ϗ το ε λε ος αυ
τȣ ει γε νε αν ϗ γε νε αν τοις φο βȣ με ε νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ραν των Χερȣ βιμ ϗ εν δο ξο τε ραν α συγ
κρι τωι των Σερα φειμ την α δι α φθο ο ο ρωι Θε ον Λο ο γον τε
κȣ ȣ σαν την ο ο ον τωι Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων ϗ υ ψω σε
τα πει νȣς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων ϗ πλȣ
τȣν τας ε ξα πε στει λε κε νȣς Την τι μι ω τε ραν των

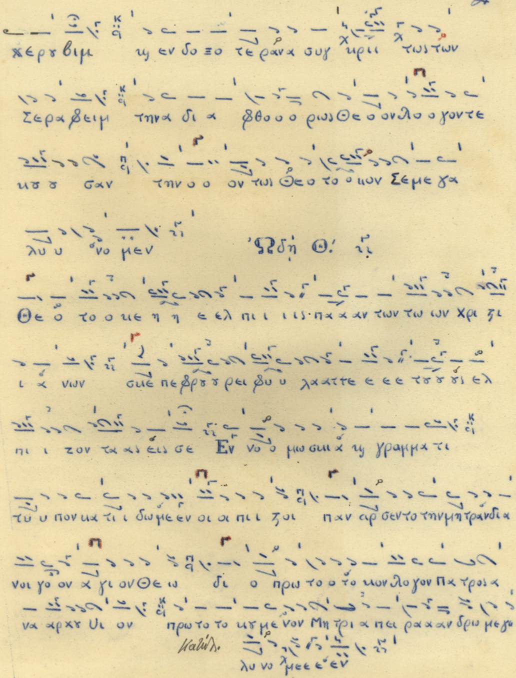
χερουβιμ ιω εν δο ξο τε ρανα συγ κρι ιτως των
Σεραφειμ την α δι α φθοοο ρως Θεο ον λο ο γουντε
κο ο σαν την ο ο ον τως Θεο το ο κον Σεμε γα
λυ υ ονο μεν
Ὠδὴ Θ'
Θε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ι ις πα α αν των τω ων Χρι στι
ι α νων σκε πε φρο ο ρει φυ υ λα α ττε ε ε ε το ο ο οι ελ
πι ι ζον τα α ς εις σε Εν νο ο μω σκι α ιω γραμμα τι
τυ υ πον κα τι ι δωμεεν οι οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δια
νοι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον λο γον Πα τρος α
να αρχου Υι ον πρω το το κουμε νον Μη τρι α πει ρα α αν δρω μεγα
Καλλ.
λυ νο μεε ε εν

«Ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

(Ἰωὴλ 2,12)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 6 (93)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, ποὺ ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μὲ τὸ «Τριῴδιον». Ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανωσύνης εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀντηχεῖ μέσα ἀπὸ τὰς γραμμὰς τῶν ἁγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἀπὸ τὰς στροφὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων τοῦ «Τριῳδίου», εἶναι ἡ ἰδία ἐκείνη φωνή, ποὺ πρὶν ἀπὸ χιλιάδας ἐτῶν ἀντήχει εἰς τὴν ἱερὰν γῆν τῶν Προφητῶν καὶ ἐκάλει τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς διόρθωσιν. Ἡ ἰδία φωνή, ποὺ ἀντήχησεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Καπερναούμ, εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καὶ ἐφανέρωσεν εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἰδία φωνή, ποὺ μᾶς προσκαλεῖ πάντοτε, μᾶς προσκαλεῖ καὶ σήμερον νὰ ρίψωμεν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, ποὺ ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῳδίου», ποὺ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχῃ δι' ὅλους μας τὴν σημασίαν μιᾶς καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἑνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μιᾶς ἄνευ προηγουμένου ἐντατικῆς πνευματικῆς προσπαθείας, ἑνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

«Ἐπιστράφητε πρός με—λέγει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς—ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια καὶ ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην μας

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν καὶ Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἵλαθι, μόνε, ἡμῖν, εὐδιάλλακτε.

τὴν καρδίαν. Ὄχι χλιαρὰ καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβήν, «ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ». Ὄχι μὲ ἐξωτερικὰς ἁπλῶς ἐκδηλώσεις μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὀδύνην. Οἱ παλαιοὶ Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἔνδειξιν θλίψεως βαθείας νὰ σχίζουν τὰ ρούχά των· ὁ Θεὸς δὲ ἱκανοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, «διαρρήξατε — λέγει — τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

Ἀκούετε; Ὅπως, ὅταν ἔχῃς ἕνα ὄγκον γεμᾶτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν σχίσῃς, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῇς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῇς, τοιουτοτρόπως πρέπει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἁμαρτίας, πού, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει· νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ ὅ,τι σήμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἐγχείρησις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλῖψιν διὰ τὸ περιεχόμενόν των καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκήρυξιν ὄγκου τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι «μακάριοι οἱ πενθοῦντες» καὶ ὅτι «αὐτοὶ παρακληθήσονται»; Δὲν μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὡσὰν τὸ κόκκινον ἐὰν εἶναι αἱ ἁμαρτίαι μας, Ἐκεῖνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκάνῃ «ὡς ἔριον» καὶ «ὑπὲρ χιόνα»; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»;

Ἐπιστρέψατε — λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωὴλ—ἐπιστρέψατε «πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν», διότι «ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». Ἂς μὴ διστάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί· ἂς μὴ ἀμελήσωμεν· ἂς μὴ δείξωμεν ὀκνηρίαν ἢ ἀναβλητικότητα· ἂς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Ἐὰν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχήν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ διακόψῃ κάθε δεσμὸν μὲ τὸ ἁμαρτωλόν της παρελθόν. Ἀξίζει ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἂν εἶναι, ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀληθινὴν χαράν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πόνον μιᾶς σωτηρίας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἂν ὀλιγοψυχήσῃ καὶ δυστροπήσῃ, θὰ προχωρήσῃ ἡ γάγραινα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν Σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον. Ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνῳ Σου ἐλέει.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δι' ὅσους, τυχόν, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ἐπρόσεξαν ἢ δὲν ἀντελήφθησαν τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ἑορτολογίου μας», ποὺ δημοσιεύεται διὰ κάθε ἑβδομάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλου, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἁγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκειται, περὶ ἑορτασίμου ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰ τῆς καθημερινῆς σειρᾶς. Συνιστῶμεν εἰς ὅλους τὴν τακτικὴν παρακολούθησίν των καὶ εἴμεθα πρόθυμοι ν' ἀπαντήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σοβαρὰν ἀπορίαν.

ΚΑΤΑΒΑCΙΑΙ εἰς Ἀργὸν εἱρμ.

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος Γ΄ Γα

Ὠδὴ Α΄.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

(Κατάληξιν) Τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὠδὴ Ε΄.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης, δεσπόζοντα.

Ὠδὴ Ζ΄.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Θ΄.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

ΚΑΤΑΒΑCΙΑΙ

Εἰς Ἀργὸν Εἱρμ.

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος γ΄. Γα

Ὠδὴ Α΄

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

(Κατάληξιν) Τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὠδὴ Ε΄

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης, δεσπόζοντα.

Ὠδὴ Ζ΄

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Θ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

ΚΑΤΑΒΑCΙΑΙ

Εἰς Ἀργὸν Εἱρμ.

Ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος Γ΄ Γα

Ὠδὴ Α΄

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

(Κατάληξιν) Τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὠδὴ Ε΄

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης, δεσπόζοντα.

Ὠδὴ Ζ΄

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Θ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Καταβασίαι. Χέρσον ἀβυσσοτόκον

Ἦχος [illegible] εἰς ἀργὸν εἱρμ. μέλος.

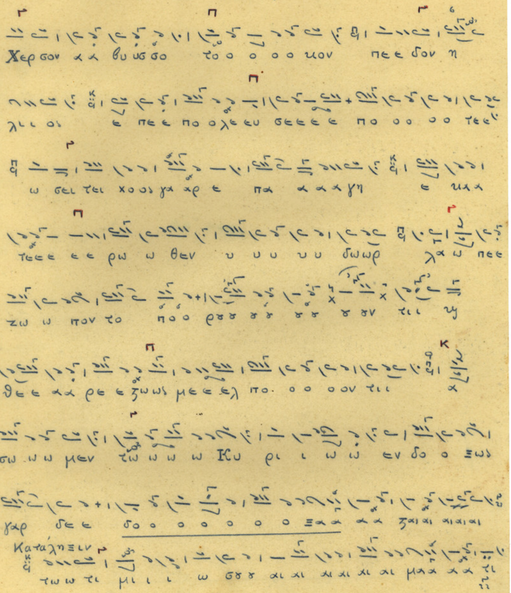

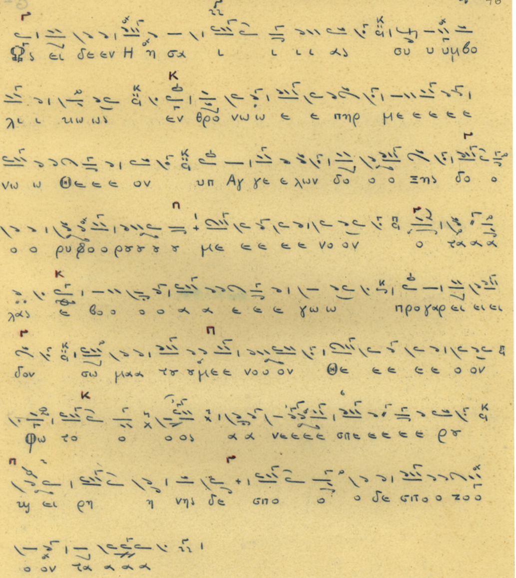
Ως ει δεεν Η η σα λ λ λλ ας ου υ υμβο
λι ι ων ων εν θρο νω ω ε ε πηρ με ε ε ε ε ε
νω ω Θε ε ε ον υπ Αγ γε ε λων δο ο ο ξης δο ο
ο ο ρυ φο ο ρο ο ο ο μεε εε εε νο ον ο τα α α
λας ε βο ο ο ο α α ε ε ε γω ω προ γαρ ει ει ει
δον σω μα α το ο με ε νο ο ον Θε εε εε ο ον
φω το ο οος α α νε ε ε ε σπε ε ε ε ε ρο
ηγ ει ρη η νης δε σπο ο ο δε σπο ο το ο
ο ον τα α α α

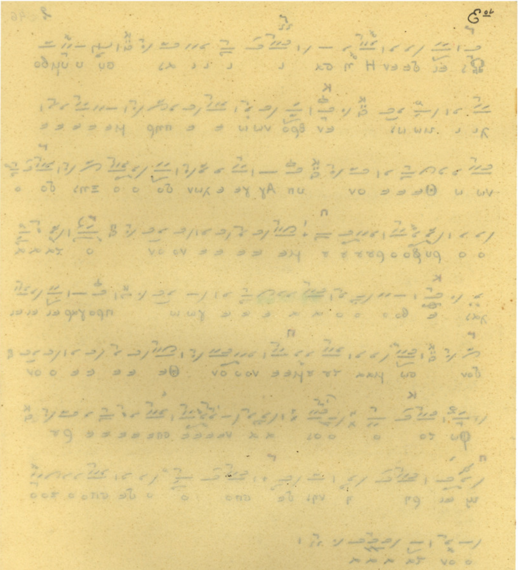

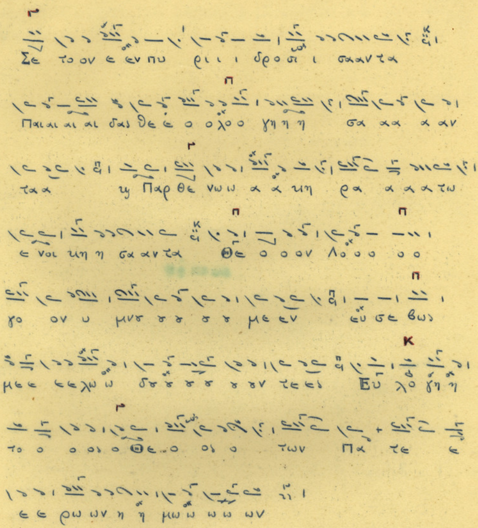
Σε το ον ε εν πυ ρι ι δροσι ι σαντα
Παι αι αι δας Θε ε ο ο λο ο γη η η σα αα α αν
τα α η Παρ Θε νω ω α α τη ρα α α α τω
ε νοι τη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο ο
γο ον υ μνυ υ υ υ υ με εν Ευ σε βως
με ε ε κε λω ω δυ υ υ υ υ υν τες Ευ λο γη η
το ο ο οι ο Θε ο οι ο των Πα τε ε
ε ε ρω ων η η μω ω ω ω ων

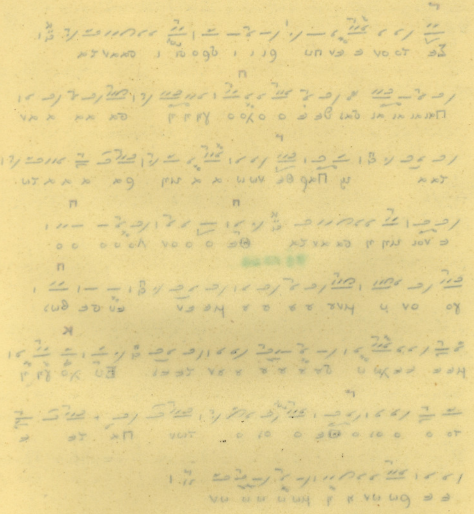

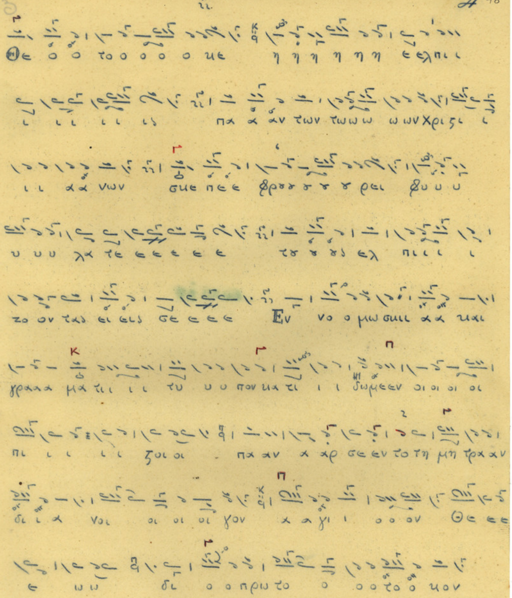

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

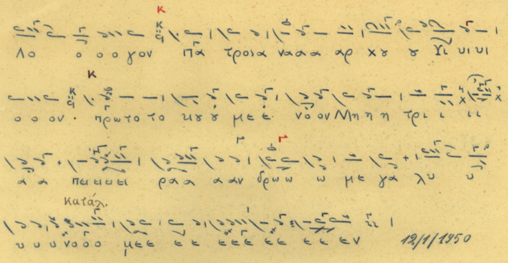

12/1/1950

2 JAN 1950

Καταβασίαι. Χέρσον ἀβυσσοτόκον. Ἦχος
εἰς ἀργὸν μέλος.

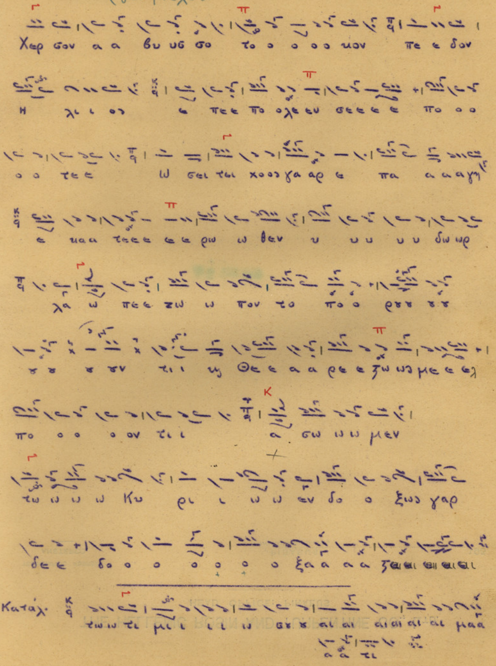

THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO., Ltd.

HEAD OFFICE: PIRAEUS

TELEGRAPHIC ADDRESS:
ANETERCO

PIRAEUS
YANNOULATOS BUILDING
.... 193

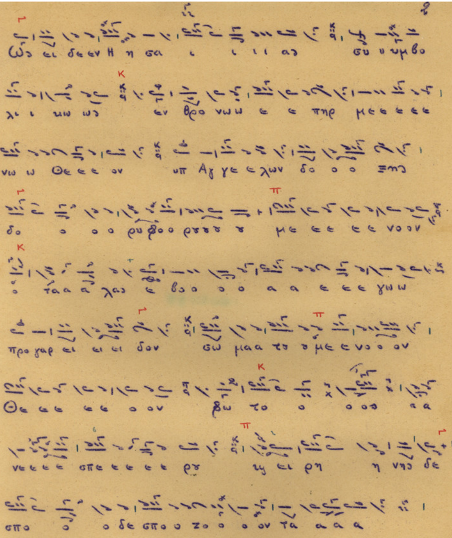

HEAD OFFICE PIRAEUS
THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO. LTD.

THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO., Ltd.

HEAD OFFICE: PIRAEUS

TELEGRAPHIC ADDRESS:
ANETERCO

PIRAEUS
YANNOULATOS BUILDING
.................................193

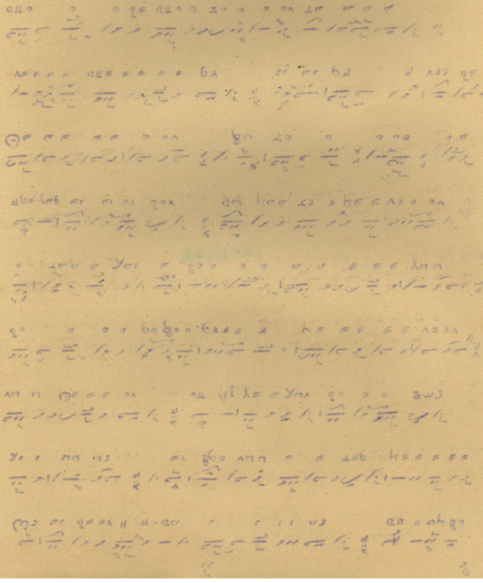

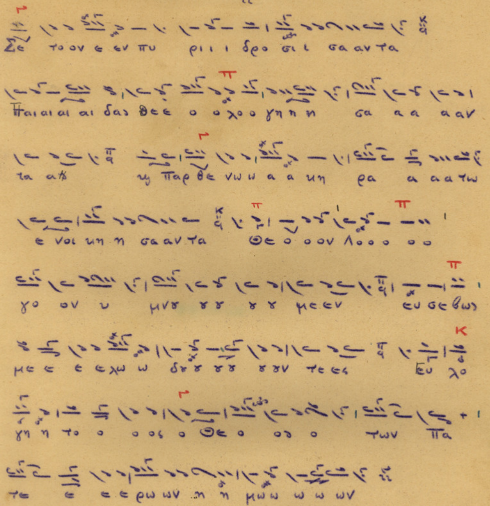
Σε το ον ε εν πυ ρι ι δρο σι ι σα αν τα
Παι αι αι αι δας Θε ε ο ο χο ο γη η η σα α α αν
τα η Παρ θε νω ω α α κη ρα α α α τω
ε νοι κη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο ο
γο ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σε βως
με ε ε εχω ω δο ου ου ου ουν τε ες Ευ λο
γη η το ο ο ος ο Θε ο ος ο των Πα
τε ε ε ε ρω ων η η μω ω ω ων

THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO., Ltd.

HEAD OFFICE: PIRAEUS

TELEGRAPHIC ADDRESS:
ANETERCO

PIRAEUS
YANNOULATOS BUILDING
....193

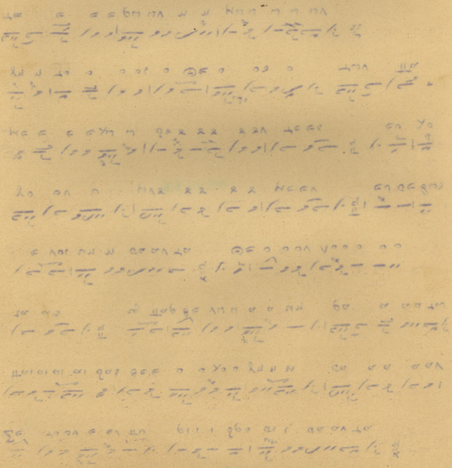

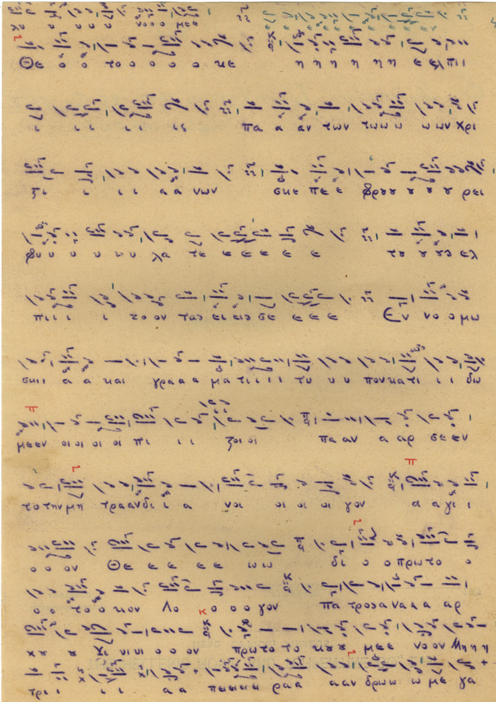

Εἰς Ἡλίου 10 Ιανουαρίου 1950

Εἰς Ιορδάνην 2 Φεβρ. 1953 Εσυ

Εἰς Ἀριστείδην Ιωαννίδην τὰ Δα 25 Ιαν. 1954

ἔδωκα 10.000

THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO., LTD.
HEAD OFFICE: PIRAEUS
TELEGRAPHIC ADDRESS: ANETERCO
PIRAEUS
YANNOULATOS BUILDING
193

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς παρούσης ἑβδομάδος (7—12 Φεβρουαρίου 1955) ἀναγινώσκονται τὰ Εὐαγγέλια τῆς «ΙΖ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ», τὰ ὁποῖα—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα—ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικοπαὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου.

*

Δ ε υ τ έ ρ α, Μάρκ. ιγ' 9 - 13.— Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητάς Του τοὺς διωγμούς, τοὺς ὁποίους θὰ ὑφίσταντο χάριν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ συμβουλεύει αὐτοὺς περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν. «Ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται».

Πόσον, ἀλήθεια, εἴμεθα χλιαροὶ εἰς τὴν πίστιν! Μὲ τὸ παραμικρὸν στενοχωρούμεθα καὶ ἀδημονοῦμεν! Ἐλησμονήσαμεν, ὅτι εἶναι προνόμιον διὰ τοὺς χριστιανοὺς οἱ διωγμοὶ καὶ ὅτι εἰς τοὺς διωγμοὺς ἀναδεικνύονται οἱ ἄξιοι τῶν στεφάνων.

Μελετήσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἑνὸς οἱουδήποτε ἀληθινοῦ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ θὰ ἐντραπῆτε διὰ τὴν μικροψυχίαν μας. Ἠμποροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον διωγμόν;

*

Τ ρ ί τ η, Μάρκ. ιγ' 14 - 23.—Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ διδάσκει περὶ τῶν προοιμίων τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πλάνων διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, «πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς». Καὶ ἐπιλέγει: «Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν ἅπαντα».

Ἀγὼν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἀγὼν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ἐναντίον τῶν «ἐκλεκτῶν» τοῦ Θεοῦ. Ἀγών, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τὴν διὰ παντὸς μέσου ἀποπλάνησιν τῶν εὑρόντων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμμενόντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου οἱ «ἐκλεκτοί» Του, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ ὑπούλου ἀγῶνος τῶν ἐχθρῶν τῆς σωτηρίας των. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδικήν μας ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Ἀνάγκη προσοχῆς!

*

Τ ε τ ά ρ τ η, Μάρκ. ιγ' 24 - 31.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ θὰ ἐγίνετο ἐπὶ τῆς συγχρόνου Του γενεᾶς, ὅπως καὶ ἐγένετο τῷ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχαι τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἱστορία ὁλόκληρος διδάσκει τὸν στενὸν σύνδεσμον ποὺ ὑφίσταται μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς των θέσεως. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαούς. Καὶ ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα ποὺ ἔχουν εἰς τὰς ψυχάς των εὐσέβειαν καὶ ἀρετήν, ποὺ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποὺ ἐργάζονται μὲ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν ὑψηλόν των προορισμὸν ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν τόσον σαφῶς προκαθώρισε τὸ ἀλάνθαστον στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τῆς θείας Δίκης, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τοὺς λαούς, ποὺ περιφρονοῦν τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιοῦν τὰ πάθη των.

*

Π έ μ π τ η, Μάρκ. ιγ' 31 - ιδ' 2.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχοῦς πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6—12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα: Κατάλυσις εἰς πάντα)

6. Κυριακὴ ΙϚ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἀ ρ χ ὴ τ ο ῦ Τ ρ ι ω δ ί ο υ. Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Α'. [Ματθ· 28 (κγ'), 16-24]. Β' Τιμ. 3 (γ'), 10-15. Λουκ. 18 (ιη'), 10-14. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

7. Δευτέρα: Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου, Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι.—Β' Πέτρ. 1 (α'), 20 - (β'),9. Μάρκ. 13(ιγ'),9-13.

8. Τρίτη: Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέλφου Μάρτυρος.—Β' Πέτρ. 2(β'), 9-22. Μάρκ.13 (ιγ'),14-23.

9. Τετάρτη: Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαγρίου Ἐπισκόμου Κύπρου.—Ἀ π ό δ ο σ ι ς τ ῆ ς Ὑ π α π α ν τ ῆ ς.—Β' Πέτρ.3(γ'),1-18. Μάρκ.13(ιγ), 24-31.

10. Πέμπτη: + Χ α ρ α λ ά μ π ο υ ς Ἱ ε ρ ο μ ά ρ τ υ ρ ο ς.—Β' Τιμ. 2(β'), 1 - 10. Ἰωάν. 15(ιε'), 17 - 16,(ιστ'),2. Α' Ἰωάν.1(α'),8 - 2(β'),6. Μάρκ.13(ιγ'), 31 - 14(ιδ'),2.

11. Παρασκευή: Βλασίου Σεβαστείας Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας Βασιλίσσης.—Α' Ἰωάν.2(β'), 7-17. Μάρκ.14(ιδ'),3 - 9.

12. Σάββατον: Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. — Α' Τιμ. 6 (ς'), 11-16. Λουκ. 20 (κ'), 46 - 21. (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κ υ ρ ι α κ ὴ τ ο ῦ Ἀ σ ώ τ ο υ (ΙΖ' Λουκᾶ): Ἦχος β'. Ἑωθ. Β' [Μάρκ. 6(στ'), 1-8]. Α' Κορ.6(στ'), 12-20. Λουκ. 15,(ιε'),11-32. Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρκιανοῦ Ὁσίου.

διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστος ἡ στιγμή.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποφασίζουν νὰ συλλάβωσι διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικειμένης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, «μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ».

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστιν». Καθημερινὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρωπίνης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἄγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιον, κατὰ τὴν χριστιανικήν μας πίστιν, ὅτι ὅπως εὑρεθῶμεν εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι θὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς ἐκείνης Ἡμέρας, «ὅταν τίθενται θρόνοι καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται»! Ἄς ἐπαγρυπνῶμεν κάθε στιγμὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν φευγαλέων σκέψεών μας καὶ τῶν στιγμιαίων σκιρτημάτων τῆς καρδίας.

*

Παρασκευή, Μάρκ. ιδ' 3 - 9.— Ὁ Κύριος φιλοξενεῖται ἐν Βηθανίᾳ, «ἐντῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ» (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πιθανῶς) καὶ ἐκεῖ μία γυνή,—Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην — συντρίβει πολυτελὲς ἀλαβάστρινον δοχεῖον πλῆρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ «κατέχεεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς» Του. Ἐπειδή τινες — ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην— ἠγανάκτησαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περίφημον «ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν».

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσχημα, ποὺ ἐσκέπαζε τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὸν φθόνον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτίμου μύρου! Ἄχ! αὐτὰ τὰ εὐγενῆ προσχήματα!... Εἴδατε πῶς ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τὰ βάθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφῄρεσε τὸ ὡραῖον προσωπεῖον ἀπὸ τὸν ὑποκριθέντα εὐσπλαγχνίαν φιλάργυρον καὶ πῶς ἐφανέρωσε τὴν ὑποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πόσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. Ὁ πονηρὸς μαθητὴς — διηγεῖται ἀκολούθως ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος—«ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ» (ιδ' 10, 11).

Ἰδοὺ τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!..

*

Σάββατον, Λουκ. κ' 46 - κα' 4.—Ὁ Κύριος συνιστᾷ εἰς τοὺς Μαθητάς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπρωτείας καὶ τῆς ὑποκριτικῆς θρησκευτικότητος τῶν Γραμματέων, «οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται», καὶ διακηρύσσει, ὅτι «οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα». Ἐπακολουθεῖ ὁ ἔπαινος τῆς «πενιχρᾶς χήρας», ἥτις ρίψασα «δύο λεπτὰ» εἰς τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεημοσυνῶν «ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν».—Ἡ παροῦσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Εἰς τὴν χθεσινὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπτωχία ἐχρησίμευεν ὡς εὐγενὲς πρόσχημα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς πρὸς τὸν θεῖον Διδάσκαλον εὐλαβείας τοῦ φιλαργύρου μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσχημα, ποὺ θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀσπλαγχνίαν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἡ σημερινὴ διδασκαλία διὰ τὴν χθεσινήν. Διότι πρέπει νὰ μάθωμεν καλὰ πόσα μηχανεύεται ἡ ἁμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωήν μας μὲ τὴν πρόφασιν καὶ μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀρετῆς. Ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς χθές, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσευχὴν σήμερον, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς! Τοιουτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμίζῃ, μέχρις ὅτου, δεσμίους τελείως καὶ ἠθικῶς νεκρούς, μᾶς παραδώσῃ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἰών μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὡραίων προσχημάτων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμόν σας. Πηγαίνετε κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Γενναδίου 14, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

55

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

+ ΠΑΠΑΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡ. ΙΑΚ.
ΓΟΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΓΥΑΛΙΣΤΡΑΣ ΣΕΡΓΙΟΣ
ΔΕΡΤΙΛΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Τῇ Β΄ Φεβρουαρίου Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄ Πα

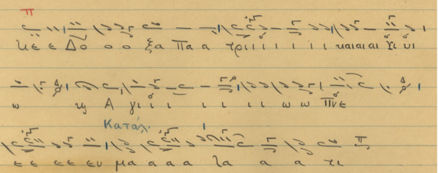

Καὶ νῦν

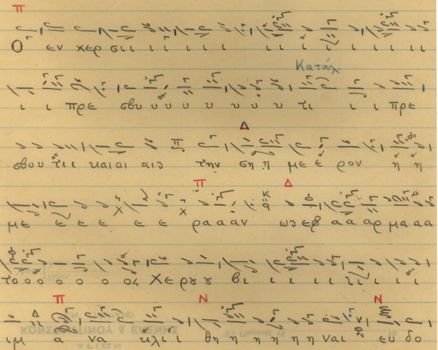

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ
ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ .... 19....

Ἀριθ. { Πρωτ. ....
Διεκπ. ....

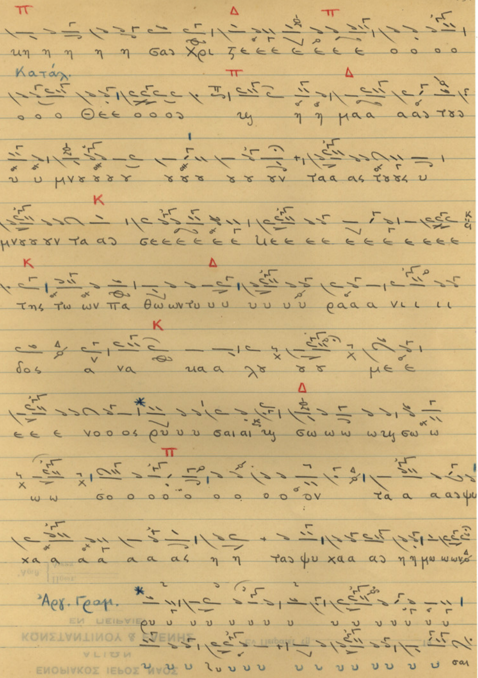
Κατάξ.
Ἀργ. Γραμ.

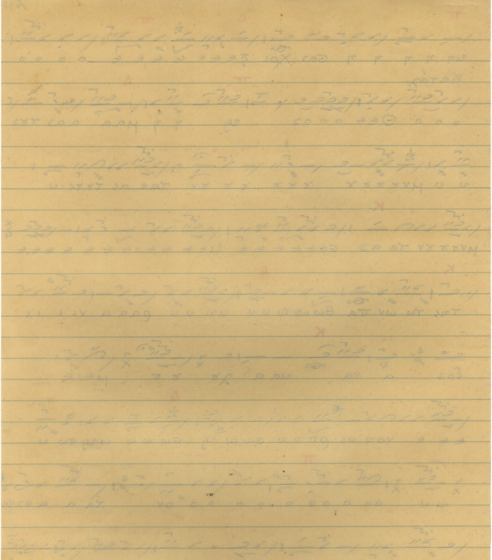

ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ .... 19....

Ἀριθ. { Πρωτ. ....
Διεκπ. ....

Τῇ Β΄ Φεβρουαρίου Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος π̄ Πα

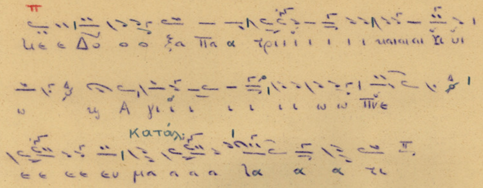

Καὶ νῦν.

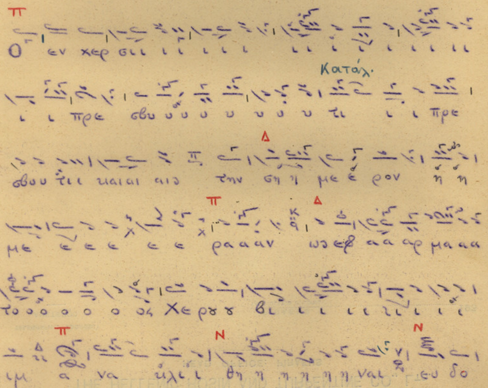

THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO., Ltd.

HEAD OFFICE: PIRAEUS

TELEGRAPHIC ADDRESS:
ANETERCO

PIRAEUS
YANNOULATOS BUILDING
.................................193

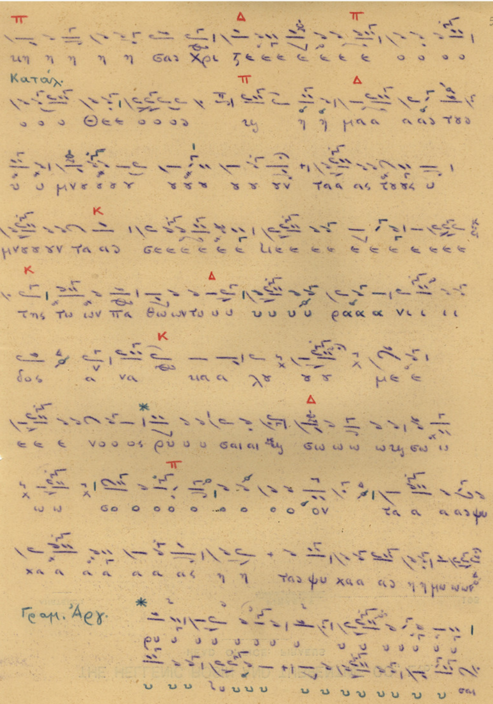
κη η η η η σας Χρι στε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο
Κατάχ.
ο ο ο Θεε ο ο ο ο κη η η μα α ας του
υ υ μνου ου ου ου ου ου ου τα α ας τους υ
μνους ους τα ας σε ε ε ε ε ε ε κε ε ε ε ε ε ε ε ε
της τω ων πα θω ων του υ υ υ υ υ υ ρα α α νι ι ι ι
δος α να κα α λου ου ου με ε
ε ε ε νο ο ο ος ρυ υ υ σαι αι σω ω ω ω
ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τα α α ας ψυ
χα α α α α α ας η η τας ψυ χα α ας η η ημω ωων
Γραμ. Άργ.

THE HELLENIC ROSIN AND TURPENTINE CO., LTD.

HEAD OFFICE: PIRAEUS

TELEGRAPHIC ADDRESS:
ANETERCO

PIRAEUS 193
YANNOULATOS BUILDING

ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ ΠΕΤΡΟΣ τοῦ Βασιλείου
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΑΨΑΛΗΣ ΘΑΝΟΣ
ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ ΡΕΝΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΜΑΚΚΑΣ ΛΕΩΝ
ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΓΥΡΙΟΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΡΑΛΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ—ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΤΟΥΠΑΘΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΣΕΛΛΟΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΧΑΛΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Μεθέορτα τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς
Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος β΄ πα

π
Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

π
Σήμερον ὁ Σωτὴρ ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

π
Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

π
Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον Ἦχος γ΄ κε

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Μεθέορτα τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς
Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β΄ Πα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

Δέχου ὦ Συμεών, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον Ἦχος γ΄ Γα

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Μεθέορτα τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς
Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος β΄ Πα

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον Ἦχος γ΄ Γα

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

«Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς».
(*Ματθ. 4,16. Ἡσ. 42,7*)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ | ΑΘΗΝΑΙ, 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 2 (89)

"ΦΩΣ ΜΕΓΑ!..."

Τί ἀπελπισία κυριεύει ἐκείνους, πού εἶναι ἀναγκασμένοι τὴν νύκτα νὰ ἀγρυπνοῦν, χωρὶς νὰ ἔχουν γιὰ συντροφιά των, ἔστω καὶ ἕνα μικρούτσικο φῶς! Μὲ πόσην λαχτάραν περιμένουν τὸ γλυκοχάραγμα τῆς ἡμέρας! Μὲ πόσην περιφρόνησιν ἐκφραζόμεθα συνήθως διὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἐπεκράτει ἀμάθεια, σκότος! Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, μὲ πόσην ὑπερηφάνειαν ὁμιλοῦμεν, οἱ περισσότεροι, διὰ τὴν ἐποχήν μας, πού τὴν θεωροῦμεν «φωτισμένην»!... Καὶ ποιός ἠμπορεῖ νὰ περιγράψῃ πόσον «φουσκώνουν» μερικοὶ «ἐπιστήμονες», ὅταν ὁμιλοῦν διὰ τὰ «φῶτα τῆς ἐπιστήμης» των; Θὰ ἐνόμιζε κανείς, ὅτι κἄθε τι ἔχει διαφωτισθῆ, ὅτι τίποτε δὲν ὑπάρχει πού νὰ εἶναι ἄγνωστον! Πόσον μεγάλη φαίνεται νὰ εἶναι ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ φῶς, πόσον φαίνεται νὰ τὸ ἀγαποῦν!

Καὶ ὅμως οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἠγάπησαν καὶ ἀγαποῦν περισσότερον τὸ σκότος παρὰ τὸ φῶς, ἢ μᾶλλον μισοῦν τὸ φῶς. Εἴτε διότι δὲν γνωρίζουν ποιό εἶναι τὸ πραγματικὸν φῶς, εἴτε διότι φοβοῦνται καὶ νὰ τὸ ἀντικρύσουν ἀκόμη...

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
Ἰδιόμελον. Ἦχος Α'.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· Τοῦτον, λαοί, προσκυνήσωμεν.

Οἱ πρῶτοι εἶναι ἐκεῖνοι, πού χάνουν τὰς δυνάμεις των μὲ τὸ νὰ κυνηγοῦν κάθε τι πού λάμπει, διότι νομίζουν, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ φῶς. Ἐνῷ αὐτὸ συνήθως ἢ εἶναι κἄτι, πού ἔχει μίαν λάμψιν ἐντελῶς προσωρινήν, ἢ τὸ πολὺ-πολύ, εἶναι κἄτι, πού ἔχει λάμψιν δανεισμένην ἀπὸ τὸ αἰώνιον φῶς. Τί ἀξιολύπητοι ἄνθρωποι! Σπαταλοῦν ὁλόκληρην τὴν ζωήν των εἰς τὸ νὰ κυνηγοῦν κἄτι ψεύτικον, μάταιον, ἀπατηλόν.

Οἱ ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι, πού συνήθισαν τόσον πολὺ εἰς τὸ σκοτάδι, ὥστε κατήντησαν νὰ φοβοῦνται τὸ φῶς. Φοβοῦνται τὸ φῶς, εἴτε διότι γνωρίζουν ὅτι μ' αὐτὸ θὰ φανερωθοῦν τὰ πονηρά των ἔργα, εἴτε διότι δὲν ἔχουν τὸ θάρρος διὰ μίαν στιγμὴν νὰ πονέσουν ὀλίγον τὰ μάτια των, τὴν στιγμήν, πού ἀπὸ τὸ σκότος θὰ ἀντικρύσουν τὸ φῶς. Αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι, εἶναι οἱ δειλοὶ καὶ δι' αὐτὸ ἕνα μικρὸν καὶ στιγμαῖον πόνον, τὸν κάμνουν, ἕνα μεγάλο καὶ αἰώνιον ἐμπόδιον.

Εἶναι περίεργον πρᾶγμα, ἀλήθεια, αὐτὸ πού συμβαίνει μὲ τοὺς ἀνθρώπους! Ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπην τοὺς ἔδειξε τὸ φῶς.

Πρὶν ἔλθῃ ὁ Ἴδιος εἰς τὸν κόσμον τὸ προανήγγειλε μὲ τοὺς προφήτας Του, ποὺ προφήτευσαν, ὅτι ὅσοι κάθονται εἰς τὸ σκοτάδι καὶ εἰς τοῦ θανάτου τὴν σκιάν, θὰ ἰδοῦν «φῶς μέγα». Καὶ ἦλθεν ὁ Ἴδιος ἔπειτα καὶ εἶπεν: «Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Καὶ ἐν τούτοις οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι «ἠγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον ἢ τὸ φῶς».

Τί εὐτυχισμένοι ἐκεῖνοι, ποὺ εἶχαν τὸ θάρρος καὶ ἀξιώθηκαν νὰ ἀντικρύσουν καὶ νὰ γνωρίσουν τὸ φῶς! Αὐτοί, εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ὄχι μόνον ζοῦν μέσα σ' ἕνα ἀτελείωτο φῶς, ἀλλὰ καὶ γίνονται οἱ ἴδιοι «υἱοὶ φωτὸς» καὶ ποτὲ δὲν θὰ «περιπατήσουν «ἐν τῇ σκοτίᾳ», ἀλλὰ θὰ ἔχουν γιὰ πάντα μαζί των «τὸ φῶς τῆς Ζωῆς».

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Μέσα εἰς τὸ πλῆθος, ποὺ ἔτρεξεν εἰς τὸν Ἰορδάνην εὑρίσκετο, ἄγνωστος εἰς ὅλους, καὶ Ἐκεῖνος, διὰ τὸν Ὁποῖον μὲ τόσον πόθον ἐκήρυσσεν ὁ Βαπτιστής. «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου!» Αὐτὸς εἶναι— εἶπεν— Ἐκεῖνος, διὰ τὸν Ὁποῖον ἔλεγα, ὅτι «ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν...» (Ἰωάν. 1,29-30).

*

Τί ἤθελεν ἐκεῖ μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὁ Ἀναμάρτητος; Ἐζήτει καὶ Αὐτὸς νὰ βαπτισθῇ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ «πᾶσαν δικαιοσύνην», ὅπως ὁ Ἴδιος εἶπεν εἰς τὸν Βαπτιστήν, ὅταν ἠπόρησε διὰ τὴν ἄκραν αὐτὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἀμέτρητον συγκατάβασιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐζήτει νὰ βαπτισθῇ καὶ νὰ καθαγιάσῃ μὲ τὸ ἰδικόν Του βάπτισμα τὸ στοιχεῖον τῆς φύσεως, ποὺ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο πλέον εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ μόλυσμα τῆς προπατορικῆς ἁμαρτωλῆς κληρονομίας. Καὶ ἤθελεν ἔτσι νὰ διδάξῃ εἰς ὅλους, ὅσοι θὰ ἐπίστευον εἰς Αὐτόν, ὅτι τὸ βάπτισμα θ' ἀποτελῇ τὴν ἐπίσημον πρᾶξιν τῆς εἰσόδου των εἰς τὸν κόσμον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Κατέβη εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου ὁ Ἀναμάρτητος. Ὁ Πατὴρ ἄνωθεν ἐμαρτύρησεν: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα». Οἱ οὐρανοὶ ἐφάνησαν ἀνοικτοί, διότι αὐτὸς ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ὅλους, ὅσοι θὰ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν ζωὴν τὴν οὐράνιον καὶ τὴν ἀληθινήν. Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπεβεβαίωσε τοῦ Βαπτιστοῦ τὴν ἀναγνώρισιν. Καὶ διεκήρυξεν ὁ Ἰωάννης καὶ ἐβροντοφώνησεν, ὅτι εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ «καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτὸν» καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἐβεβαιώθη, ὅτι Αὐτὸς ἦτο «ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι Ἁγίῳ», περὶ τοῦ Ὁποίου ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι Αὐτὸς ἦτο «ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάν. 1, 31—34, Ματθ. 3, 13—17, Μάρκ. 1,9—11, Λουκ. 3, 21—38).

*

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἑορτάζει αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἡ Ἐκκλησία μας καὶ μᾶς καλεῖ νὰ ἀντλήσωμεν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου», καὶ νὰ ἀνανεώσωμεν τὰς δωρεάς, τὰς ὁποίας μᾶς ἐχάρισεν, ὅταν ἐβαπτίσθημεν καὶ ἡμεῖς, ὡς Ἐκεῖνος, καὶ «συνετάχθημεν» μετ' Αὐτοῦ καὶ «ἐνεδύθημεν τὸν Χριστόν», κατὰ τὴν ὡραίαν ἔκφρασιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, «ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. 6, 3—9).

Προσόμοια ἦχος β'.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, μέγας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας προεχειρίσθης Ποιμήν, καὶ τὴν τῆς αἱρέσεως καθεῖλες ἔπαρσιν, διελέγξας προσθήκην τε τὴν ἐν τῷ Συμβόλῳ, τότε ἡ ὁμήγυρις πιστῶν ἑώρτασε, χεῖρας ἐν χαρᾷ κροτοῦσα, δόξα σοι Τριὰς Παναγία, δόξα σοι Τριὰς ἡ Ὁμοούσιος.

Ὅτε παρ' ἀνόμων διωκτῶν, Πάτερ ἀπηλάθης ἀδίκως τοῦ σοῦ ποιμνίου σοφὲ Φώτιε πανθαύμαστε, καὶ ὄντως μέγιστε, Ἱεράρχα θεσπέσιε, καὶ φίλε Κυρίου, τότε ἀπεθαύμασαν τὴν καρτερίαν σου, θάμβει συνοχῇ τε καρδίας, ἅπαντες Ὀρθόδοξοι ἦρθη, λέγοντες ἐκ μέσου νῦν ὁ δίκαιος.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἱκέτευε, Φώτιε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν Παναγιώτατον καὶ Θειότατον ἡμῶν
Αὐθέντην καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχην Κύριον Κύριον Φώτιον
Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη
εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη.

Τῇ ϛ΄ Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρ/πυ ΚΠόλεως τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ΄ Δι

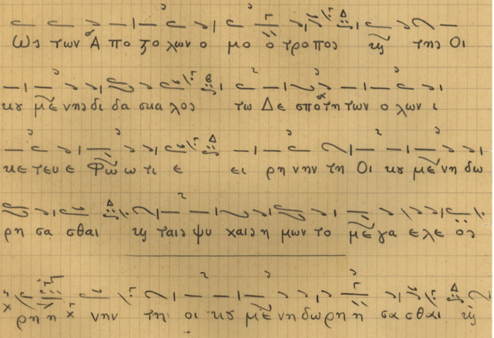

Τῇ ϛ΄ Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρ/πς ΚΠόλεως τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ΄ Δι

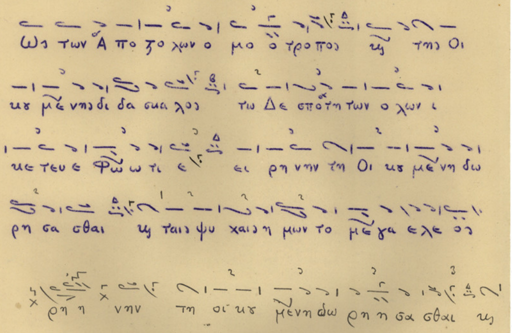

Τῇ ς΄ Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρ/πσ Κ/Πόλεως τοῦ Μεγάλου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ΄ Δι

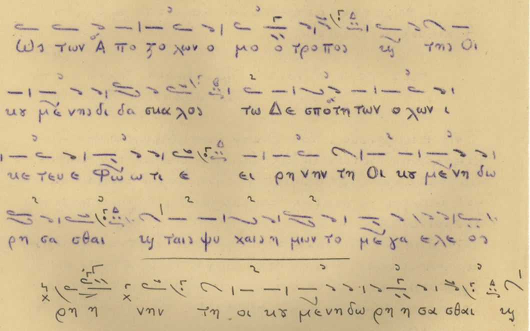

Τῇ 6 Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρχιεπ. Κπόλεως τοῦ Μεγάλου

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε»

Προστάτην σε θερμότατον ἡ Ἐκκλησία κέκτηται λαμπρὸν Διδάσκαλον, Πάτερ, διὸ φαιδρῶς τὴν σὴν μνήμην πανηγυρίζει κράζουσα· σκέπε ἀεὶ τὴν μνήμην σου καὶ φύλαττε ἀπήμονα αἱρέσεως τε καὶ βλάβης, Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν Θεῖον ἀνευφημήσωμεν Ἀρχιεράρχην ὄντως καὶ Διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ Λόγου τὸν θαυμαστὸν Ἰσαπόστολον Φώτιον· αὕτη γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανευκλεὴς μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον καλοῦμεν Φώτιε, [illegible] τῆς εἰρήνης φίλον, τῆς ἀγάπης ἐργάτην καὶ πηγὴν σωφροσύνης καὶ προσευχῆς ἐνδιαίτημα ἄσυλον, ἰαμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτὴν τῶν τιμώντων σε, μακάριε.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης ὡς Ἰσαπόστολος καὶ γὰρ σὺ Βουλγαρίας, Σλαβικῆς τε ἁπάσης φυλῆς ὁ θεῖος κῆρυξ ἀναδειχθεὶς τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ σεπτῷ ἣν καὶ φύλαττε Ὀρθόδοξον.

Τῇ 6 Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρχ/που Κ/πόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Δι «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε»

Προστάτην σε θερμότατον ἡ Ἐκκλησία κέκτηται λαμπρὸν Διδάσκαλον, Πάτερ, διὸ φαιδρῶς τὴν σὴν μνήμην πανηγυρίζει κράζουσα· σκέπε ἀεὶ τὴν ποίμνην σου ϗ φύλαττε ἀπήμονα αἱρέσεώς τε ϗ βλάβης. Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια Ἦχος α'. πα
«Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,

π
Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον ἀνευφημήσωμεν Ἀρχιεράρχην ὄντως ϗ Διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ Λόγου τὸν θαυμαστὸν Ἰσαπόστολον Φώτιον· ϗ γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανευκλεὴς μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Δ π
Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον καλοῦμεν, Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον, τῆς ἀγάπης ἐργάτην ϗ ζήλην σωφροσύνης ϗ προσευχῆς ἐνδιαίτημα ἄσυλον ϗ ἰαμάτων ταμεῖον ϗ πρεσβευτὴν τῶν τιμώντων σε, μακάριε.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης ὡς Ἰσαπόστολος· ϗ γὰρ σὺ Βουλγαρίας, Σλαυΐκης τε ἁπάσης φυλῆς ὁ θεῖος κήρυξ ἀναδειχθείς, τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ σεπτῷ ἣν ϗ φύλαττε Ὀρθόδοξον.

Τῇ 6 Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρχ/που ΚΠόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος $\overset{θ}{Δι}$ « Γυναῖκες ἀκουτίσθητε »

Προστάτην σε θερμότατον ἡ Ἐκκλησία κέκτηται λαμπρὸν Διδάσκαλον, Πάτερ, διὸ φαιδρῶς τὴν σὴν μνήμην πανηγυρίζει κράζουσα· σκέπε ἀεὶ τὴν ποίμνην σου καὶ φύλαττε ἀπήμονα αἱρέσεώς τε καὶ βλάβης, Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια Ἦχος α'. πα
« Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον ἀνευφημήσωμεν Ἀρχιεράρχην ὄντως καὶ Διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ Λόγου τὸν θαυμαστὸν Ἰσαπόστολον Φώτιον· καὶ γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανευκλεὴς μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον καλοῦμεν, Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον, τῆς ἀγάπης ἐργάτην καὶ ζήλην σωφροσύνης καὶ προσευχῆς ἐνδιαίτημα ἄσυλον καὶ ἰαμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτὴν τῶν τιμώντων σε, μακάριε.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης ὡς Ἰσαπόστολος· καὶ γὰρ σὺ Βουλγαρίας, Σλαυϊκῆς τε ἁπάσης φυλῆς ὁ θεῖος κήρυξ ἀναδειχθείς, τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ σεπτῷ ἣν καὶ φύλαττε Ὀρθόδοξον.

Τῇ ε' [illegible] Φωτίου Ἀρχιεπ. [illegible] Μεγάλ[illegible]

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. [illegible]

Πρεσβευτήν σε θερμότατον ἡ Ἐκκλησία κέκτηται [illegible] Διδάσκαλον, Πάτερ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Προσόμοια. Ἦχος α'. [illegible]
[illegible] [illegible]

Ταῖς ἐπιπνοίαις τοῦ θείου κατεφώτισας Ἀρχιεράρχα [illegible] Διδάσκαλον μέγαν, τὸν ὑπέρμαχον τοῦ Λόγου τὸν θεηγόρον [illegible] [illegible] τῷ γὰρ ἐπέστη [illegible] τούτου Πανεύφημε [illegible] [illegible] εὐφραίνεται.

Τῶν ἀρετῶν σε [illegible] [illegible], Φώτιε, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῆς ψυχῆς σωφροσύνῃ τῇ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν τιμώντων σε [illegible].

Τοῖς Ἀποστόλοις [illegible] [illegible] [illegible] τῇ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ψυχῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] σεπτῷ [illegible] [illegible] [illegible].

Τῇ 6 Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρχ/που Κ/Πόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος $\overset{θ}{Δι}$ « Γυναῖκες ἀκουτίσθητε »

Προστάτην σε θερμότατον ἡ Ἐκκλησία κέκτηται λαμπρὸν Διδάσκαλον, Πάτερ, διὸ φαιδρῶς τὴν σὴν μνήμην πανηγυρίζει κράζουσα· σκέπε ἀεὶ τὴν ποίμνην σου καὶ φύλαττε ἀπήμονα αἱρέσεώς τε καὶ βλάβης, Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια Ἦχος α'. πα
« Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ».

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον ἀνευφημήσωμεν Ἀρχιεράρχην ὄντως καὶ Διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ Λόγου τὸν θαυμαστὸν Ἰσαπόστολον Φώτιον· καὶ γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανευκλεὴς μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον καλοῦμεν, Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον, τῆς ἀγάπης ἐργάτην καὶ στήλην σωφροσύνης καὶ προσευχῆς ἐνδιαίτημα ἄσυλον καὶ ἰαμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτὴν τῶν τιμώντων σε, μακάριε.
Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης ὡς Ἰσαπόστολος· καὶ γὰρ σὺ Βουλγαρίας, Σλαυϊκῆς τε ἁπάσης φυλῆς ὁ θεῖος κήρυξ ἀναδειχθείς, τῷ Χριστῷ ταύτην ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ σεπτῷ ἣν καὶ φύλαττε Ὀρθόδοξον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῇ 6 Φεβρουαρίου Φωτίου Ἀρχιεπ. Κπόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Δ' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Προστάτην σε θερμότατον ἡ Ἐκκλησία κέκτηται λαμπρὸν Διδάσκαλον, Πάτερ, διὸ φαιδρῶς τὴν σὴν μνήμην πανηγυρίζει σήμερον· σκέπε διὸ τὴν ποίμνην σου καὶ φύλαττε ἀπήμονα αἱρέσεών τε, ὦ ἔνδοξε Ἀρχιεράρχα Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Προσόμοια Ἦχος α' Πρὸς Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὸν θεῖον ἀνευφημήσωμεν Ἀρχιεράρχην ὄντως καὶ Διδάσκαλον μέγαν, τὸν κήρυκα τοῦ Λόγου τὸν θαυμαστὸν Πατριάρχην Φώτιον· ἰδοὺ γὰρ ἐπέστη ἡ τούτου πανσεβάσμιος μνήμη ἅπαντας εὐφραίνουσα.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον ἔχομεν Φώτιε, ὡς τῆς εἰρήνης φίλον τῆς ἀγάπης ἐργάτην καὶ ζήλου σωφροσύνης καὶ προσευχῆς ἐνδιαίτημα ἄσυλον καὶ ἰαμάτων ταμεῖον καὶ πρεσβευτὴν τῶν τιμώντων σε μακάριε.

Τοῖς Ἀποστόλοις συνήφθης ὡς ἰσαπόστολος καὶ γὰρ σὺ Βουλγάρους, Σλαυΐους τε ἀπίστους φύσας ἐκ ζόφου κηρύξει συνδεχθεὶς τῷ Χριστῷ τούτους ἤγαγες, ἀναγεννήσας βαπτίσματι τῷ θείῳ καὶ γνώσει τῇ Ὀρθοδόξῳ.

Τῷ 1949 Κυριακὴ (Ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ

"Ενας ἔξοχος συγγραφεὺς ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς νέους τὰ ἑξῆς ὑπέροχα λόγια:

«"Ενας φίλος εἶναι μαργαρίτης εἰς τὸ βάθος τῶν θαλασσῶν. 'Αλλά, ζωντανοὶ φίλοι, ποῦ εἶσθε; ἐγὼ ἐγνώρισα ἕνα καὶ θὰ ἠμποροῦσα νὰ εἴπω: μοῦ ἀρκεῖ. "Ω πολυαγαπημένε Χριστέ, σὺ ποτὲ δὲν προδίδεις. Εἶσαι αὐστηρός, καὶ γλυκὺς συγχρόνως. Εἶσαι πάντοτε καλός: διορθώνεις καὶ ἀνυψώνεις. Ποτὲ δὲν πληγώνεις· δὲν γνωρίζεις τὴν μνησικακίαν. Εἶσαι πιὸ μεγάλος ἀπὸ ἡμᾶς, πτωχὰ ὄντα, ποὺ ὀνειρευόμεθα τὴν αἰωνιότητα καὶ ποὺ δὲν γνωρίζομεν ν' ἀγαπῶμεν.

Οἱ ψεύτικοι φίλοι μὲ προδίδουν· οἱ δειλοὶ μὲ ἐγκαταλείπουν· οἱ ἐχθροὶ μοῦ ἐπιτίθενται. 'Ο 'Ιησοῦς; Αὐτὸς δὲν θὰ μὲ ἀποχωρισθῇ.

Γνωρίζει καλά, Αὐτὸς ὁ ἐτάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ὅτι τὸ πᾶν ἐν ἐμοί, μέχρι τοῦ τελευταίου κυττάρου, θὰ ἤθελε νὰ φωνάζῃ τὸ ὄνομά Του.

"Υστερ' ἀπὸ αὐτά, τί μὲ ἐνδιαφέρουν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον μὲ κρίνουν; 'Ο Θεὸς κρίνει μόνον· ὁ Χριστὸς μοῦ ἀρκεῖ, ποῖος θὰ μὲ ἀπομακρύνῃ;

"Ω! ποῖος θὰ σοῦ εἴπῃ τὴν ἀγάπην τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ἐὰν δὲν τὸν ἐγνώρισες ὁ ἴδιος; Καὶ ἐὰν μιὰν μόνον φορὰν εἰς μίαν στιγμὴν ἐγεύθης τὴν ἀγάπην Του, ποῖος ἄλλος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σοῦ περιγράψῃ καλλίτερα τὸ ἀνέκφραστον ἀποτέλεσμα;

"Οσοι ἔπιον ἀπὸ τὴν πηγὴν αὐτὴν μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωήν των, γνωρίζουν, ὅτι λέγω τὴν ἀλήθειαν».

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

9—15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

9. Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα: "Ηχος πλ. α΄. 'Εωθινὸν Η΄ ['Ιωάν. 20 (κ΄), 11-18]. 'Εφεσ. 4 (δ΄), 7-13. Μάτθ. 4 (δ΄), 12-17.— Πολυεύκτου Μάρτυρος, Εὐστρατίου 'Οσίου.

10. Δευτέρα: Γρηγορίου Νύσσης.—'Εβρ. 3 (γ΄), 5-19.

11. Τρίτη: Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.— 'Εβρ. 13 (ιγ΄), 7-16. Λουκ. 4 (δ΄), 2-25.

12. Τετάρτη: Τατιανῆς Μάρτυρος.— 'Εβρ. 5 (ε΄), 11—6 (στ΄), 8.

13. Πέμπτη: 'Ερμύλου, Στρατονίκου κλπ. Μαρτύρων.—'Εβρ. 7 (ζ΄), 1-6.

14. Παρασκευή: Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ 'Οσίων, 'Αγνῆς Μάρτυρος. 'Απόδοσις Θεοφανείων.—'Εβρ. 7 (ζ΄), 18-25.

15. Σάββατον: Παύλου τοῦ ἐν Θηβαΐδι καὶ 'Ιωάννου Καλυβίτου 'Οσίων.— Κολασ. 2 (β΄), 8-12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(16 'Ιανουαρίου 1955)

Κυριακὴ ΙΒ΄ Λουκᾶ (10 Λεπρῶν): Κολασ. 3 (γ΄), 4-11. Λουκ. 17 (ιζ΄), 12-19.— "Ηχος πλ. β΄. 'Εωθινὸν Θ΄ ['Ιωάν. 20 (κ΄), 19-31].—Προσκύνησις ἁλύσεως 'Αποστ. Πέτρου.

ΔΥΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ

Διηγοῦνται πὼς ὁ ἄγγλος συγγραφεὺς τοῦ «Ντὲ Προφούντις» φοροῦσε δυὸ δακτυλίδια, ἕνα στὸ δεξιὸ καὶ ἕνα στὸ ἀριστερό του χέρι.

Κάποιος φίλος του τὸν ρώτησε μιὰ μέρα: «Γιατὶ φορᾶς αὐτὰ τὰ δακτυλίδια καὶ στὰ δυό σου χέρια;» Κι' ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Αὐτὸ ποὺ φορῶ στὸ δεξί μου χέρι, εἶναι γιὰ νὰ μοῦ φέρνῃ εὐτυχία, καὶ τὸ ἄλλο γιὰ νὰ μοῦ φέρνῃ δυστυχία».

«Καλά, εἶπε τότε ὁ γνώριμός του. 'Εκεῖνο ποὺ φέρνει εὐτυχία νὰ τὸ φορᾶς. Μὰ τὸ ἄλλο ποὺ φέρνει δυστυχία, τί τὸ θέλεις;»

Κι' ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε γνωρίσει βαθειὰ τὴν ἀξία τοῦ πόνου, κι' ἔγραψε τόσο περίφημα γι' αὐτόν, εἶπε πὼς ἡ εὐτυχία χωρὶς τὴ δυστυχία δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ.

Τὸ ξέρεις καὶ σύ, ἀδελφέ μου, αὐτό; "Αν πέρασες τὰ μισὰ χρόνια τῆς ζωῆς σου, χωρὶς ἄλλο θὰ γνώρισες καὶ τὶς τρικυμίες καὶ τὶς χαρές της, θὰ ἔχῃς διαπιστώσει πὼς ἡ εὐτυχία δὲν ἔρχεται, ἂν δὲν ἔχει προηγηθῆ ὁ πόνος. Τὴ μελαγχολικὴ νύχτα διαδέχεται ἡ χαρούμενη μέρα καὶ τὴ βαρυχειμωνιὰ ἡ γελαστὴ ἄνοιξη.

Κανένα καλὸ δὲν εἶναι εὐκολοαπόκτητο καὶ καμμιὰ νίκη δὲν στεφανώνεται χωρὶς ἀγῶνα.

Τράβα λοιπὸν τὸ δρόμο σου μὲ θάρρος. Μὴ φοβᾶσαι τὶς συννεφιὲς καὶ τὶς καταιγίδες τῆς ζωῆς.

'Ο πονεμένος Μπετόβεν εἶπε κάποτε σὲ μιὰ προσευχή του: «Πάνσοφε Θεέ, δόσε ὅ,τι θέλεις. Εἴτε δυσάρεστο, εἴτε εὐχάριστο. Φτάνει νὰ προέρχεται ἀπ' τὸ χέρι Σου»! Λ.

«"Οσοι δὲ ἔλαβον Αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσι εἰς τὸ ὄνομα Αὐτοῦ!»

('Ιωάν. 1,12)

"ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ!...,, (Ματθ. 4,12-17)

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας, ἂν δὲν ἀποφασίσῃ ν' ἀλλάξῃ τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ ζῆν. Αὐτὸ σημαίνει τὸ «μετανοεῖτε», ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὸν Πρόδρομόν Του, ἐκήρυττεν ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μαζὶ μὲ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, ὅτι ἐπλησίασεν ἡ Βασιλεία Του.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΕΝΟΥ

3. Εἰς τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Θεὲ καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν πολυημαρτηκότα, πρόσδεξαι τὴν δέησιν τῶν χειλέων μου, ἀποδίωξον τῆς καρδίας μου τοὺς αἰσχροὺς λογισμούς, φώτισόν μου τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας Σου, κλῖνον τὸ οὖς Σου, καὶ εἰσάκουσον συντετριμμένης καρδίας δεήσεων, δωρούμενος ἐμοὶ τὸ μέγα Σου ἔλεος, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Παριστάμενος γὰρ ἐνώπιόν Σου ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ Σου, ἐκτενῶς ἱκετεύω, στερέωσόν με, καὶ συνέτισόν με, πολυέλεε Κύριε, ἐν τῷ φόβῳ Σου καὶ ἐν τῇ φυλάξει τῶν ἐντολῶν Σου. Ἀμήν.

4. Πρὸ τοῦ Ἀποστόλου.

Κύριε Υἱὲ Μονογενὲς τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ, πρόσδεξαι τὴν τρισάγιόν μου ταύτην δέησιν, ὡς τῶν ἐπουρανίων Σου Δυνάμεων, καὶ ἄνοιξον τὰ τῆς ψυχῆς μου νοερὰ ὦτα, ὅπως πληροφορηθεὶς τῶν ψυχοσωτηρίων λογίων τοῦ ἱεροῦ Σου Ἀποστόλου, πολιτεύωμαι ἀμέμπτως ἐν ταῖς θείαις ἐντολαῖς Σου πρὸς δόξαν Σου. Ἀμήν.

5. Πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, ἐν τῇ ἀναγνώσει τοῦ θείου Εὐαγγελίου Σου, ἀξίωσόν με μετὰ πόθου καὶ κατανύξεως ἀκροασθῆναι τῶν ἱερῶν Σου Λογίων, καὶ ἐμφύτευσον αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Καὶ συνέτισόν με ἀκαταπαύστως μελετᾶν αὐτὰ καὶ φυλάττειν ἀνεξάλειπτα, ὅπως εἰησάν μοι ὁδηγοὶ καθ' ὅλην μου τὴν ζωήν, εἰς ἀπόλαυσιν τῆς οὐρανίου Βασιλείας Σου. Ἀμήν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΥΜΝΟΙ

Ἐπεφάνης τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

*

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλῆθος ἐλέους Σου, ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν. Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς Σου λάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα Σοι.

*

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις, ἡ ἀλήθεια ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

*

Πῶς Σε, Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν, ὅτι τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας. (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

Θέλετε νὰ μάθετε σιγὰ-σιγὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἁγίων μας μέσα σὲ λίγα λόγια;

Θέλετε νὰ ἔχετε κάθε πρωῒ ἕνα πνευματικὸ ξεκίνημα;

Θέλετε νὰ οἰκοδομήσετε τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεό;

Θέλετε νὰ ἔχετε ἕνα ὡραῖο στόλισμα τοῦ δωματίου σας;

Προμηθευθῆτε τὸν καλλιτεχνικὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ 1955 τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Κοστίζει μόνον 10 δρχ. μαζὶ μὲ πλαίσιον (μὲ μίαν ὡραιοτάτην εἰκόνα τῆς Παναγίας).

Ζητήσατέ τον ἀπὸ τὴν ἐνορίαν σας ἢ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν Ἰασίου 1, Ἀθῆναι, τηλ. 72-112.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ την «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον: Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Ἰασίου 1, Ἀθῆνας. (Τηλεφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

Τῇ Ι Φεβρουαρίου ἐν τῷ ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος πλος β

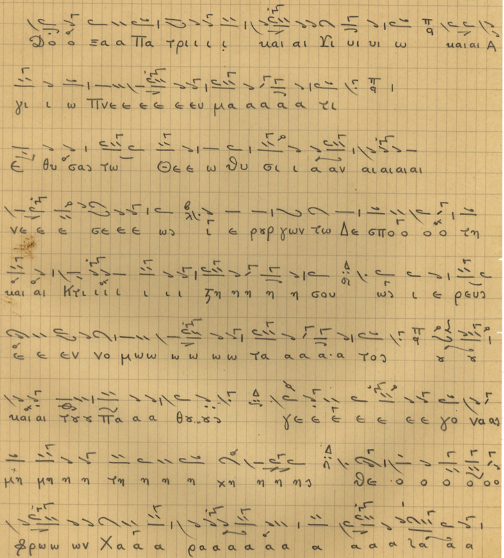

Τῇ 1 Φεβρουαρίου ἐν τῷ ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος λτος

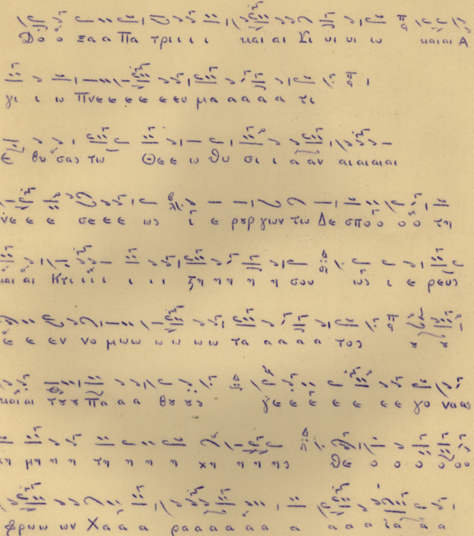

Τῇ 1 Φεβρουαρίου ἐν τῷ ἑσπερινῷ Δόξα Ἦχος πλ. β'

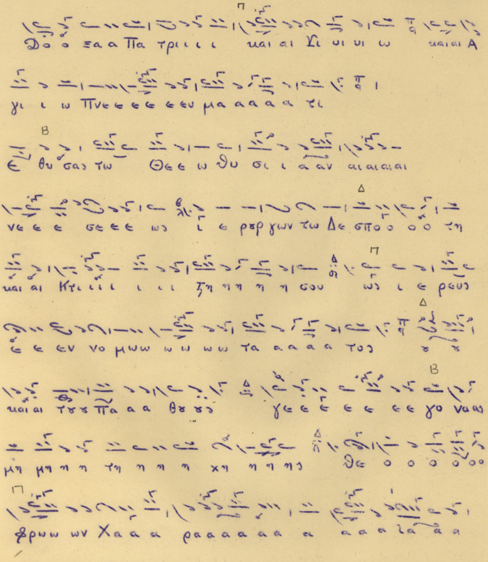

Τῇ Ι.΄ Φεβρουαρίου Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ.΄

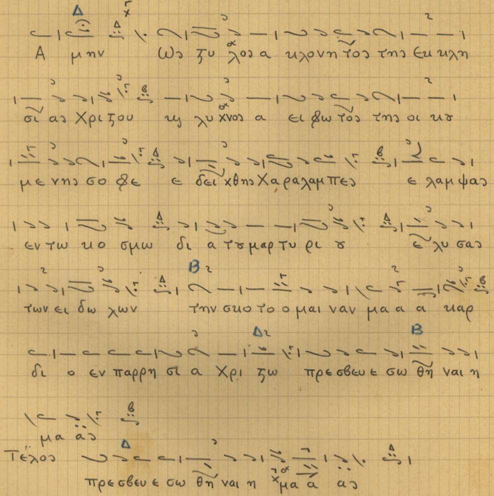

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ΄ Δι

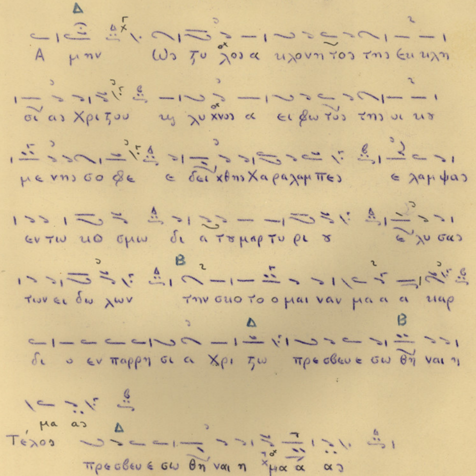

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Δ΄

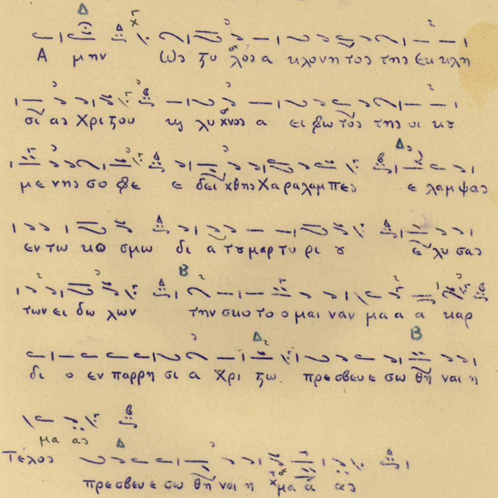

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος α΄ πα

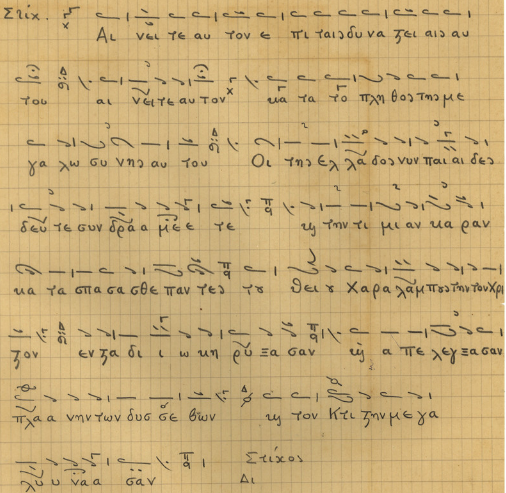

Στίχ Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω ιη χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις ιη ορ γα α νω

Τοις γ ρα νι ι οις Αγ γε ε λοις νυν συ νη ρι ι θμη η η

σαι ιη πα ρε ζωσ Τρι α δι ι τη Α γι α Τρι σμα καρ

αυ την κα θι κετευ τευ εις υ περ η μων των εν πι ι ι ι

ζει τι μων των σγ την παν σε βα σμι ον κα α ραν τη των δει

νων αι τγ με νων α πο ο χυ υ τρω ω ω σιν

Στίχος Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος α΄ Πα

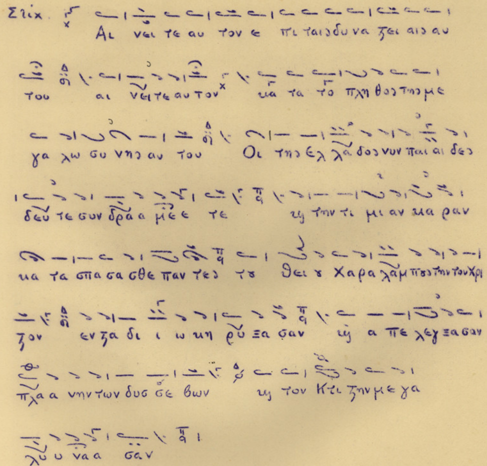

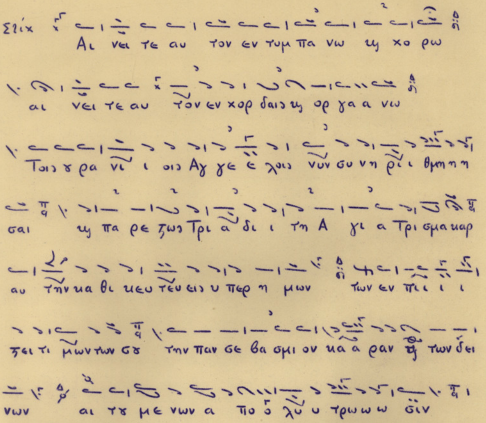

Στίχος Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει

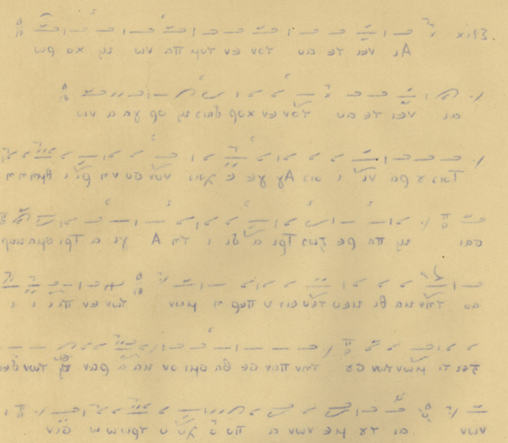

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος α΄ πα

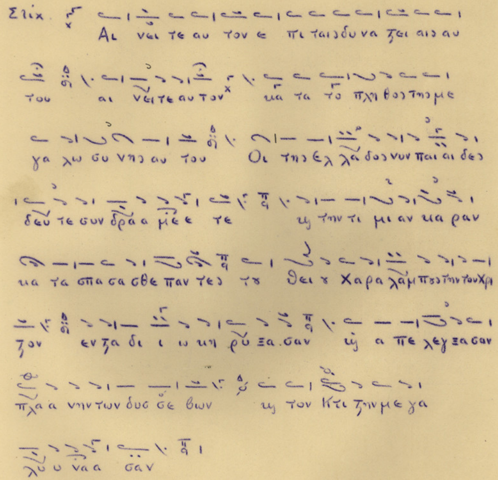

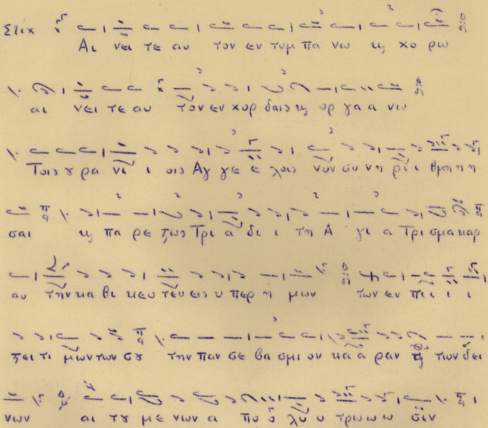

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων

Ἦχος π̄ ᾱ Πα

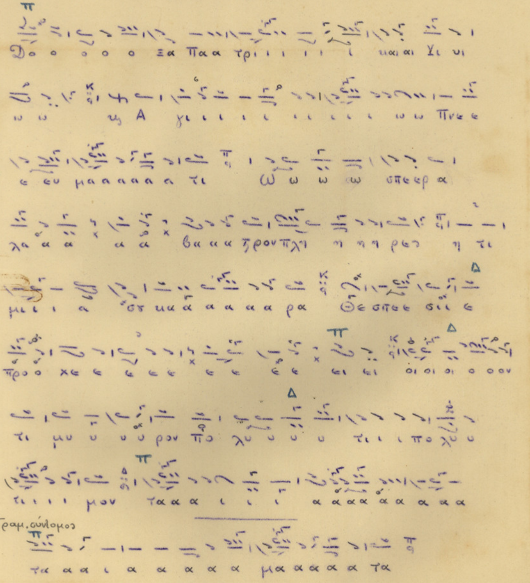

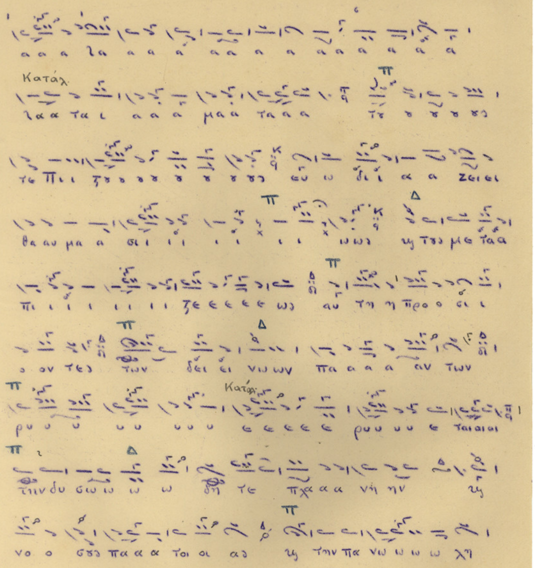
α α α λα α α α α α α α α α α α α α
Κατάλ.
λα α τα ι α α α μα α τα α α τε ε ε ε ει
τε πι ι ζε ε ε ε ε ε ε ε ει ευ ω δι ι α α ζει ει
θα αυ μα α σι ι ι ι ι ι ι ι ωωι η τει μα τα α
πι ι ι ι ι ι ι ι ζε ε ε ε ε ωι αυ τη η προ ο σι ι
ο ον τες των δει ει νι ων πα α α α αν των
Καταβ.
ρυ υ υ υ υ υ υ υ ε ε ε ε ε ρυ υ υ υ ε ται αι αι
την δυ σω ω ω ω δη τε πχ α α νη ην η
νο ο σει πα α α τοι οι αι η την πα νω ω ω ω χη

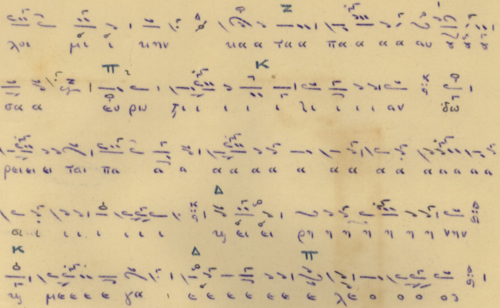

Μουσική
Νηλέως Α. Καμαράδου

92

«Ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν».

(Ἰωὴλ 2,12)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 6 (93)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς περιόδου τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς, ποὺ ἀρχίζει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας κάθε χρόνον μὲ τὸ «Τριῴδιον». Ἀλλὰ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν σημερινήν, πλήρη ἀγωνίας, ἐποχὴν αὐτὸ τὸ κήρυγμα τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς χριστιανωσύνης εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρον. Ἡ φωνὴ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀντηχεῖ μέσα ἀπὸ τὰς γραμμὰς τῶν ἁγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἀπὸ τὰς στροφὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων τοῦ «Τριῳδίου», εἶναι ἡ ἰδία ἐκείνη φωνή, ποὺ πρὶν ἀπὸ χιλιάδας ἐτῶν ἀντήχει εἰς τὴν ἱερὰν γῆν τῶν Προφητῶν καὶ ἐκάλει τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς διόρθωσιν. Ἡ ἰδία φωνή, ποὺ ἀντήχησεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, εἰς τὴν Καπερναούμ, εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν, καὶ ἐφανέρωσεν εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἰδία φωνή, ποὺ μᾶς προσκαλεῖ πάντοτε, μᾶς προσκαλεῖ καὶ σήμερον νὰ ρίψωμεν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν στίχον τοῦ Προφήτου Ἰωήλ, ποὺ ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος φύλλου, συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ σκοποὶ καὶ ὅλαι αἱ κατευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ «Τριῳδίου», ποὺ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἔχῃ δι' ὅλους μας τὴν σημασίαν μιᾶς καθολικῆς πνευματικῆς ἐπιστρατεύσεως, ἑνὸς ἀληθινοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μιᾶς ἄνευ προηγουμένου ἐντατικῆς πνευματικῆς προσπαθείας, ἑνὸς ἀφαντάστου πνευματικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐναντίον «τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐξουσιῶν τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου».

«Ἐπιστράφητε πρός με—λέγει ὁ Ἴδιος ὁ Θεὸς—ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν». Τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια καὶ ν' ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ κακοῦ: Νὰ συναισθανθῶμεν ὅλοι, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην μας

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν καὶ Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες: Ἵλαθι, μόνε, ἡμῖν, εὐδιάλλακτε.

τὴν καρδίαν. Ὄχι χλιαρὰ καὶ νερόβραστα, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν συντριβήν, «ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ». Ὄχι μὲ ἐξωτερικὰς ἁπλῶς ἐκδηλώσεις μετανοίας, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ψυχικὴν ὀδύνην. Οἱ παλαιοι Ἑβραῖοι συνήθιζον εἰς ἔνδειξιν θλίψεως βαθείας νὰ σχίζουν τὰ ρουχά των· ὁ Θεὸς δὲ ἱκανοποιεῖται μὲ αὐτὸ μόνον. Θέλει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, «διαρρήξατε — λέγει — τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ [illegible]άτια ὑμῶν».

Ἀκούετε; Ὅπως, ὅταν ἔχῃς ἕνα ὄγκον γεμᾶτον μὲ πῦον, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν σχίσῃς, διὰ νὰ φύγῃ τὸ πῦον, νὰ αἰσθανθῇς ἀνακούφισιν καὶ νὰ θεραπευθῇς, τοιουτοτρόπως πρέπει νὰ σχίσωμεν τὰς καρδίας μας, διὰ νὰ φύγῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἁμαρτίας, πού, ὅπως τὸ πῦον, τὰς ἔχει μολύνει καὶ τὰς ἔχει πρήξει· νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀνακούφισιν ἀπὸ ὅ,τι σήμερον τὰς πιέζει καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς θεραπείας. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἐγχείρησις; Πῶς θὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν σωτήριον τομὴν εἰς τὰς καρδίας μας; Μὲ τὴν βαθυτάτην θλῖψιν διὰ τὸ περιεχόμενόν των καὶ μὲ τὴν ἐνδόμυχον καὶ ἀποφασιστικὴν ἀποκήρυξιν ὅλου τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας παρελθόντος. Δὲν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι «μακάριοι οἱ πενθοῦντες» καὶ ὅτι «αὐτοὶ παρακληθήσονται»; Δὲν μᾶς ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου ὁ Θεός, ὅτι καὶ ὡσὰν τὸ κόκκινον ἐὰν εἶναι αἱ ἁμαρτίαι μας, Ἐκεῖνος—ὅταν ἐπιστρέψωμεν—θὰ τὰς λευκάνῃ «ὡς ἔριον» καὶ «ὑπὲρ χιόνα»; Δὲν διεκήρυξεν ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι «χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»;

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν Σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον. Ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνῳ Σου ἐλέει.

Ἐπιστρέψατε — λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωὴλ—ἐπιστρέψατε «πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν», διότι «ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις». Ἂς μὴ διστάσωμεν, λοιπόν, ἀδελφοί· ἂς μὴ ἀμελήσωμεν· ἂς μὴ δείξωμεν ὀκνηρίαν ἢ ἀναβλητικότητα· ἂς μὴ λυπηθῶμεν καθόλου μήπως στενοχωρήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Ἐὰν πραγματικὰ λυπούμεθα τὴν ψυχήν μας, πρέπει νὰ τὴν λυπήσωμεν, νὰ τὴν στενοχωρήσωμεν, νὰ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ διακόψῃ κάθε δεσμὸν μὲ τὸ ἁμαρτωλόν της παρελθόν. Ἀξίζει ὁ πόνος αὐτός, ὅσον πικρὸς καὶ ἂν εἶναι, ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν πνευματικὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀληθινὴν χαράν. Ποῖος δὲν δέχεται τὸν πόνον μιᾶς σωτηρίας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὅταν εἶναι βέβαιος, ὅτι, ἂν ὀλιγοψυχήσῃ καὶ δυστροπήσῃ, θὰ προχωρήσῃ ἡ γάγραινα καὶ θὰ τοῦ φέρῃ θάνατον;

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δι' ὅσους, τυχόν, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς Κυρίου» δὲν ἐπρόσεξαν ἢ δὲν ἀντελήφθησαν τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ἑορτολογίου μας», ποὺ δημοσιεύεται διὰ κάθε ἑβδομάδα εἰς τὴν τρίτην σελίδα κάθε φύλλου, θεωροῦμεν χρέος μας νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου κάθε ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ καθημερινὰ ἁγιογραφικὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν δὲ πρόκειται, περὶ ἑορτασίμου ἡμέρας, σημειώνονται καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, πρὶν ἀπὸ τὰ τῆς καθημερινῆς σειρᾶς. Συνιστῶμεν εἰς ὅλους τὴν τακτικὴν παρακολούθησίν των καὶ εἴμεθα πρόθυμοι ν' ἀπαντήσωμεν εἰς κάθε σχετικὴν σοβαρὰν ἀπορίαν.

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους ΔΟΞΑ ἦχος πλ. α΄ Πα

Σύντομον

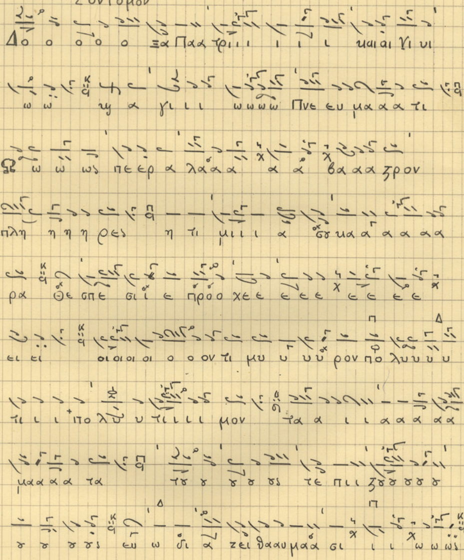

1953

A 02

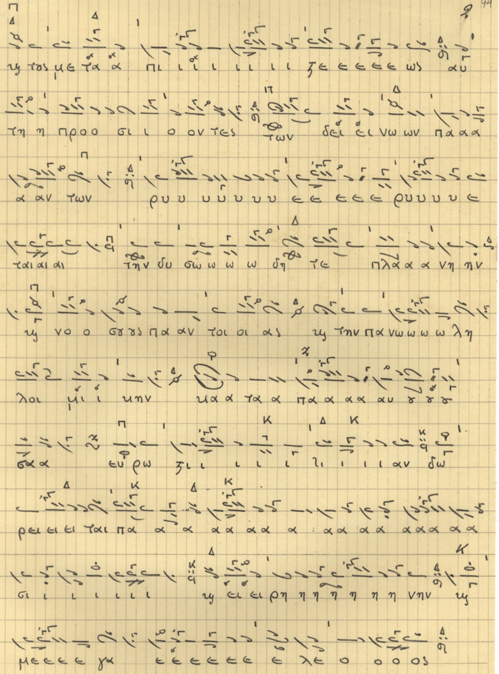
ης τοις με τα α πι ι ι ι ι ι ι ι ζε ε ε ε ε ε ως αυ
τη η προο σι ι ο ον τες των δει ει νων ων πα α α
α αν των ρυ υ υ υ υ υ υ ε ε ε ε ε ρυ υ υ υ ε
ται αι αι την δυ σω ω ω ω δη τε πλα α α νη ην
ης νο ο σγ γς πα αν τοι οι ας ης την πα νω ω ω ω λη
λοι μι ι κην κα α τα α πα α α α αυ γ γ γ
γα α ευ ρω ζι ι ι ι ι ι ι ι ι αν δω
ρει ει ει ται πα α α α α α α α α α α α α α α α α
σι ι ι ι ι ι ι ης ει ει ρη η η η η η η νην ης
με ε ε ε γα ε ε ε ε ε ε ε λε ο ο ο ος

1953

Aor

Τῇ Ι΄ Φεβρουαρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους ΔΟΞΑ Ἦχος πλ. α΄ Πα

Σύντομον

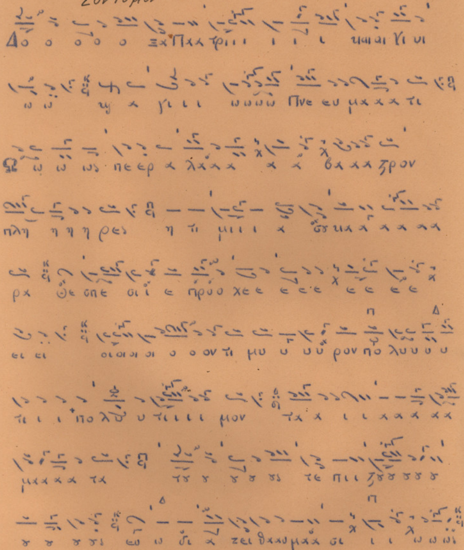

1953

F°v

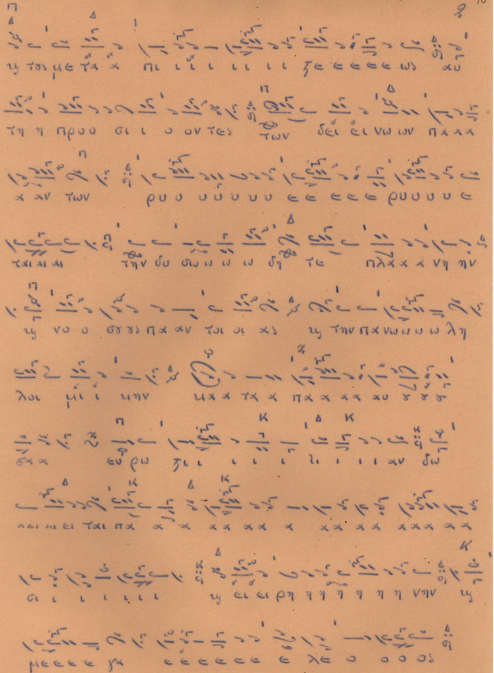

Fº v

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν τῆς παρούσης ἑβδομάδος (7—12 Φεβρουαρίου 1955) ἀναγινώσκονται τὰ Εὐαγγέλια τῆς «ΙΖ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ», τὰ ὁποῖα—ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα—ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι καὶ τῆς Παρασκευῆς εἶναι περικοπαὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου.

*

Δευτέρα, Μάρκ. ιγ' 9 - 13.— Ὁ Κύριος προλέγει εἰς τοὺς Μαθητάς Του τοὺς διωγμούς, τοὺς ὁποίους θὰ ὑφίσταντο χάριν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ συμβουλεύει αὐτοὺς περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν. «Ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται».

Πόσον, ἀλήθεια, εἴμεθα χλιαροὶ εἰς τὴν πίστιν! Μὲ τὸ παραμικρὸν στενοχωρούμεθα καὶ ἀδημονοῦμεν! Ἐλησμονήσαμεν, ὅτι εἶναι προνόμιον διὰ τοὺς χριστιανοὺς οἱ διωγμοὶ καὶ ὅτι εἰς τοὺς διωγμοὺς ἀναδεικνύονται οἱ ἄξιοι τῶν στεφάνων.

Μελετήσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ μαρτυρίου ἑνὸς οἱουδήποτε ἀληθινοῦ πιστοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ θὰ ἐντραπῆτε διὰ τὴν μικροψυχίαν μας. Ἠμποροῦμεν ἡμεῖς ν' ἀνθέξωμεν εἰς τὸν ἐλάχιστον διωγμόν;

*

Τρίτη, Μάρκ. ιγ' 14 - 23.—Ὁ Κύριος προλέγει σαφῶς τὰ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἁγίας Πόλεως καὶ διδάσκει περὶ τῶν προοιμίων τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Ἐπίσης προλέγει τὴν ἐμφάνισιν πλάνων διδασκάλων καὶ ψευδοπροφητῶν, «πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς». Καὶ ἐπιλέγει: «Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν ἅπαντα».

Ἀγὼν λοιπὸν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἀγὼν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ἐναντίον τῶν «ἐκλεκτῶν» τοῦ Θεοῦ. Ἀγών, ἀποσκοπῶν εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας, τὴν διὰ παντὸς μέσου ἀποπλάνησιν τῶν εὑρόντων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐμμενόντων εἰς αὐτήν. Καὶ προειδοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου οἱ «ἐκλεκτοί» Του, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ ὑπούλου ἀγῶνος τῶν ἐχθρῶν τῆς σωτηρίας των. Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ἰδικήν μας ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Ἀνάγκη προσοχῆς!

*

Τετάρτη, Μάρκ. ιγ' 24 - 31.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ προλέγει, ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ θὰ ἐγίνετο ἐπὶ τῆς συγχρόνου Του γενεᾶς, ὅπως καὶ ἐγένετο τῷ 70 μ.Χ.

Αἱ τύχαι τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀτόμων, εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἱστορία ὁλόκληρος διδάσκει τὸν στενὸν σύνδεσμον ποὺ ὑφίσταται μεταξὺ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς των θέσεως. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία ἀνήκει εἰς τοὺς ἀξίους ἐλευθερίας λαούς. Καὶ ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας εἶναι οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα ποὺ ἔχουν εἰς τὰς ψυχάς των εὐσέβειαν καὶ ἀρετήν, ποὺ πιστεύουν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καὶ ποὺ ἐργάζονται μὲ τὴν καλὴν πρόθεσιν ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν ὑψηλόν των προορισμὸν ὡς ἀνθρώπων, ὡς τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὴν ὁποίαν τόσον σαφῶς προκαθώρισε τὸ ἀλάνθαστον στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τῆς θείας Δίκης, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τοὺς λαούς, ποὺ περιφρονοῦν τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου καὶ θεοποιοῦν τὰ πάθη των.

*

Πέμπτη, Μάρκ. ιγ' 31 - ιδ' 2.— Ὁ Κύριος διδάσκει περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχοῦς πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

6—12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

(Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα: Κατάλυσις εἰς πάντα)

6. Κυριακὴ ΙΣΤ' Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου. Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Α'. [Ματθ· 28 (κγ'), 16-24]. Β' Τιμ. 3 (γ'), 10-15. Λουκ. 18 (ιη'), 10-14. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

7. Δευτέρα : Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου, Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι.—Β' Πέτρ. 1 (α'), 20 - (β'),9. Μάρκ. 13(ιγ'),9-13.

8. Τρίτη : Θεοδώρου Στρατηλάτου Μεγαλομάρτυρος, Φιλαδέλφου Μάρτυρος.—Β'Πέτρ. 2(β'), 9-22. Μάρκ.13 (ιγ'),14-23.

9. Τετάρτη : Νικηφόρου Μάρτυρος, Φιλαγρίου Ἐπισκόμου Κύπρου.—Ἀπόδοσις τῆς Ὑπαπαντῆς.—Β'Πέτρ.3(γ'),1-18. Μάρκ.13(ιγ), 24-31.

10. Πέμπτη : + Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος.—Β' Τιμ. 2(β'), 1 - 10. Ἰωάν. 15(ιε'), 17 - 16,(ιστ'),2.Α' Ἰωάν.1(α'),8 - 2(β'),6. Μάρκ.13(ιγ'), 31 - 14(ιδ'),2.

11. Παρασκευή : Βλασίου Σεβαστείας Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας Βασιλίσσης.—Α' Ἰωάν.2(β'), 7-17.Μάρκ.14(ιδ'),3 - 9.

12. Σάββατον : Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. — Α' Τιμ. 6 (ς'), 11-16. Λουκ. 20 (κ'), 46 - 21. (κα'), 4.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(13 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (ΙΖ' Λουκᾶ): Ἦχος β'. Ἑωθ. Β' [Μάρκ. 6(στ'), 1-8]. Α'Κορ.6(στ'), 12-20. Λουκ. 15,(ιε'),11-32. Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρκιανοῦ Ὁσίου.

διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τέλους, τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστος ἡ στιγμή.— Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποφασίζουν νὰ συλλάβωσι διὰ δόλου τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἐπικειμένης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, «μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ».

«Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστιν». Καθημερινὴ εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς ἀνθρωπίνης πείρας περὶ τοῦ, ὅτι εἶναι ἄγνωστον τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας. Καὶ εἶναι βέβαιον, κατὰ τὴν χριστιανικήν μας πίστιν, ὅτι ὅπως εὑρεθῶμεν εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου μας, ἔτσι θὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ Κριτηρίου τῆς φοβερᾶς ἐκείνης Ἡμέρας, «ὅταν τίθενται θρόνοι καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται»! Ἄς ἐπαγρυπνῶμεν κάθε στιγμὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν φευγαλέων σκέψεών μας καὶ τῶν στιγμιαίων σκιρτημάτων τῆς καρδίας.

*

Π α ρ α σ κ ε υ ή, Μάρκ. ιδ' 3 - 9.— Ὁ Κύριος φιλοξενεῖται ἐν Βηθανίᾳ, «ἐντῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ» (τοῦ πατρὸς τοῦ Λαζάρου πιθανῶς) καὶ ἐκεῖ μία γυνή,—Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην — συντρίβει πολυτελὲς ἀλαβάστρινον δοχεῖον πλῆρες πολυτιμοτάτου μύρου, καὶ «κατέχεεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς» Του. Ἐπειδὴ τινες — ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης μόνον, κατὰ τὸν Ἰωάννην— ἠγανάκτησαν διὰ τὴν σπατάλην τοῦ μύρου, ὁ Κύριος λέγει τὸ περίφημον «ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν».

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο τὸ εὐγενὲς πρόσχημα, ποὺ ἐσκέπαζε τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὸν φθόνον τοῦ διαμαρτυρηθέντος διὰ τὴν σπατάλην τοῦ πολυτίμου μύρου! Ἄχ! αὐτὰ τὰ εὐγενῆ προσχήματα!... Εἴδατε πῶς ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε τὰ βάθη τῶν συλλογισμῶν του, καὶ ἀφήρεσε τὸ ὡραῖον προσωπεῖον ἀπὸ τὸν ὑποκριθέντα εὐσπλαγχνίαν φιλάργυρον καὶ πῶς ἐφανέρωσε τὴν ὑποκρισίαν του;

Καὶ ἀμέσως ἀπεδείχθη πόσον δικαία ἦτο ἡ παρατήρησις τοῦ Διδασκάλου. Ὁ πονηρὸς μαθητής — διηγεῖται ἀκολούθως ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος—«ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς... καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ» (ιδ' 10, 11).

Ἰδοὺ τὸ κατάντημα τῶν εὐγενῶν προσχημάτων!..

*

Σ ά β β α τ ο ν, Λουκ. κ' 46 - κα' 4.—Ὁ Κύριος συνιστᾷ εἰς τοὺς Μαθητάς Του προσοχὴν ἀπέναντι τῆς φιλοπρωτείας καὶ τῆς ὑποκριτικῆς θρησκευτικότητος τῶν Γραμματέων, «οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται», καὶ διακηρύσσει, ὅτι «οὗτοι λήψονται περισσότερον κρῖμα». Ἐπακολουθεῖ ὁ ἔπαινος τῆς «πενιχρᾶς χήρας», ἥτις ρίψασα «δύο λεπτὰ» εἰς τὸ κιβώτιον τῶν ἐλεημοσυνῶν «ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν».—Ἡ παροῦσα διήγησις ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Εἰς τὴν χθεσινὴν εὐαγγελικὴν διήγησιν ἡ φιλοπτωχία ἐχρησίμευεν ὡς εὐγενὲς πρόσχημα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς πρὸς τὸν θεῖον Διδάσκαλον εὐλαβείας τοῦ φιλαργύρου μαθητοῦ. Εἰς τὴν σημερινὴν περικοπὴν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐλάβεια παρουσιάζεται ὡς εὐγενὲς πρόσχημα, ποὺ θέλει νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀσπλαγχνίαν τῶν Γραμματέων, ὅπως τὸ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Συμπλήρωμα ἀπαραίτητον ἡ σημερινὴ διδασκαλία διὰ τὴν χθεσινήν. Διότι πρέπει νὰ μάθωμεν καλὰ πόσα μηχανεύεται ἡ ἁμαρτία, ὅταν κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῶς πολλάκις ἐμφανίζεται εἰς τὴν ζωήν μας μὲ τὴν πρόφασιν καὶ μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀρετῆς. Ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς πτωχοὺς χθές, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ἐπικαλεῖται τὴν μακρὰν προσευχὴν σήμερον, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν σκληρότητα τῆς καρδίας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς! Τοιουτοτρόπως κατορθώνει νὰ μᾶς ἀποπλανᾷ καὶ νὰ μᾶς ἀποκοιμίζῃ, μέχρις ὅτου, δεσμίους τελείως καὶ ἠθικῶς νεκρούς, μᾶς παραδώσῃ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!... Καὶ ὁ αἰών μας, ἀτυχῶς, εἶναι λίαν ἐφευρετικὸς εἰς τὴν δημιουργίαν εὐγενῶν καὶ ὡραίων προσχημάτων.

Μὴ ἀμελεῖτε τὸν ἐκκλησιασμόν σας. Πηγαίνετε κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Γενναδίου 14, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112.

98

«Ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

(Ἰωάν. 12,13-14)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 15 (102)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

Ποῖος Ὀρθόδοξος δὲν ἔχει ποτὲ συγκινηθῆ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ᾄσματα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ ποῖος Χριστιανὸς δὲν ἔχει αἰσθανθῆ μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὴν ἀνάγκην νὰ πέσῃ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ καταφιλήσῃ μὲ ἄπειρον λατρείαν τὰ πληγωμένα Του πόδια; Ἀλλὰ καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἁπλῶς—ἐὰν δὲν ἔχασεν ὅ,τι ἀκριβῶς διακρίνει τὴν εὐγενικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου—δὲν αἰσθάνεται τὸ ἀμέτρητον μεγαλεῖον τῆς μορφῆς τοῦ πάσχοντος Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος;

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, λοιπόν, θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰς ἰδίας ἱερὰς εὐκαιρίας, διὰ νὰ ἐνωτισθῶμεν τὰ ἴδια σωτηριώδη ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν ψυχήν μας νὰ πτερυγίσῃ μέχρι τοῦ θρόνου τῆς Ἀγάπης —Ἐκείνου, ὁ Ὁποῖος ἠγάπησε τόσον τὸν κόσμον, «ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Θὰ ἀναπολήσωμεν καὶ πάλιν τὰς φρικτὰς σκηνὰς τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Θεανθρώπου. Ἀλλὰ καὶ θὰ σκιρτήσῃ ἡ καρδιά μας ἄλλην μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν ἔντονον προσδοκίαν τῆς χάριτος, τὴν ὁποίαν μὲ τὸ Αἷμά Του καθηγίασεν Ἐκεῖνος, ποὺ εἶπεν εἰς τοὺς ἰδικούς Του: «Συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω».

Θὰ πονέσῃ ἡ ψυχή μας ἀπὸ τὴν νοερὰν ἀναπαράστασιν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Ἀναμαρτήτου. Ἀλλὰ θὰ λάμψῃ εἰς τοὺς νοερούς μας ὀφθαλμοὺς τὸ παρήγορον φῶς, τὸ ὁποῖον διέχυσεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἐγκαρτέρησίς Του, ἡ ἀπόλυτος ὑποταγή Του εἰς τὸ ἔργον Του, ἡ πλήρης καὶ ἀπεριόριστος ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀδελφούς Του. Τὴν ψυχήν μας, τὴν ταραγμένην ἀπὸ τὰς τρικυμίας τῶν κοσμικῶν συγκρούσεων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, θὰ γαληνεύσῃ, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἡ ἰδική Του ἀνεξίκακος μακροθυμία, ἡ μέχρι τῶν δημίων Του φθάνουσα ἀμέτρητος συγχωρητικότης Του, ἡ ἄπειρος γαλήνη τῆς ψυχῆς Του, ἡ ἰδική Του ἱκανοποίησις, διότι «ἐτελείωσε τὸ ἔργον» Του.

Θ᾽ ἀκούσωμεν ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωήν μας, ὄχι ἄλλον, ἀλλὰ Αὐτὸν τὸν

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β΄.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες, αἴροντες τὸν Σταυρόν Σου, λέγομεν: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

ἴδιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ προσεύχεται δι' ὅλους πρὸς τὸν Πατέρα τὸν οὐράνιον, καὶ νὰ ὁραματίζεται τὴν ἀδιάσπαστον ἑνότητα τὴν ἰδικήν μας, καὶ νὰ Τὸν παρακαλῇ νὰ μᾶς προφυλάξῃ «ἀπὸ τοῦ πονηροῦ». Πλήρεις δὲ τρυφερότητος τότε καὶ ἡμεῖς, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον φορὰν εἰς τὸ ἔτος αὐτό, θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν διάθεσιν νὰ κλαύσωμεν, ὅπως αἱ γυναῖκες, ποὺ Τον ἠκολούθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ.

Διὰ ποῖον ὅμως θὰ κλαύσωμεν; Μήπως διὰ τὸν Χριστόν; 'Αλλὰ 'Εκεῖνος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μας δακρύων... Διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ κλαύσωμεν, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην ποὺ 'Εκεῖνος τῆς ἔδειξεν, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὸ πλεῖστον, νά Τον ἀγνοῇ καὶ νά Τον προδίδῃ. 'Αλλὰ περισσότερον, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ κλαύσωμεν, ἀδελφοί μου, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκείνους, ποὺ μιμοῦνται καθημερινῶς τὸ ἔργον τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν μας—ναί, διὰ τὸν ἑαυτόν μας!—νὰ κλαύσωμεν, ἀδελφοί μου, διότι δὲν εἴμεθα ἄξιοι πάντοτε τῆς 'Αγάπης Του, καὶ διότι δὲν κάμνομεν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ νὰ τηρῆται πάντοτε εἰς τὴν ζωήν μας τὸ θέλημα τοῦ Πατρός Του καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ μεταξύ μας, ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ Βασιλεία Του.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἂς συνοδεύσωμεν τὸν Χριστὸν «πρὸς τὸ ἑκούσιον Πάθος» καὶ ἂς προσπαθήσωμεν, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχήν, νὰ συμμερισθῶμεν τὸ δυσβάστακτον βάρος τοῦ Σταυροῦ Του. 'Η καλή μας προσπάθεια θὰ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀνακούφισις εἰς τὸ μαρτύριόν Του, ποὺ ἐπαναλαμβάνεται, δυστυχῶς, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας ῥαθυμίαν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

(Ματθ. 21,12—27,32. Μάρκ. 11,1—15,20. Λουκ. 19,28—23,32. 'Ιωάν. 12,1—19,18).

'Ο Κύριος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασίν Του. 'Εβάδιζε πλέον σταθερὰ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελικῆς Του ἀποστολῆς. Εἰς τὸ 'Ιερὸν τῶν 'Ιεροσολύμων ἐξεσκέπασε τὴν σαπίλαν τοῦ Φαρισαϊσμοῦ καὶ ἐμαστίγωσε τῶν Γραμματέων τὴν ψεύτικην σοφίαν. Καὶ ἐκεῖνοι, μαζὶ μὲ τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγοὺς τῶν 'Εβραίων, ἀπεφάσισαν πλέον τὴν ἐξόντωσίν Του.

Οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελισταὶ μᾶς διηγοῦνται μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον προητοίμασεν ὁ Κύριος τοὺς μαθητάς Του, διὰ νὰ δεχθοῦν τὴν δοκιμασίαν τοῦ τραγικοῦ χωρισμοῦ Του. 'Επίσης μᾶς ζωγραφίζουν τὸν ὕπουλον καὶ αἰσχρὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον Τὸν ἐπρόδωσεν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του. Μᾶς ζωντανεύουν τὴν σκηνὴν τῆς παρανόμου δίκης Του εἰς τὸ σπίτι τοῦ 'Αρχιερέως. Μὲ εἰλικρίνειαν ὁμολογοῦν τὴν ἄρνησιν ἑνὸς ἄλλου μαθητοῦ, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς περισσότερον ἀγαπημένους μαθητάς Του, ποὺ ὕστερα ἔκλαυσε πικρὰ μετανοημένος. Μᾶς μεταφέρουν εἰς τὸ «πραιτώριον» τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ 'Ηρῴδου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ Κόσμου ἐκρίνετο ἀπὸ τοὺς ἀναξίους ἀντιπροσώπους ἑνὸς κοσμικοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως. Καὶ ἔπειτα μᾶς κάμνουν νά Τον ἰδοῦμε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας νὰ ἀνεβαίνῃ τὸν μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένος τὸν βαρύν Του σταυρόν.

Σὰν κακοῦργος βαδίζει μεταξὺ κακούργων!... Γέρνει ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸ βάρος τὸ ἀδυνατισμένο Του κορμί, ποὺ τόσα μαρτύρια εἶχεν ὑποφέρει ἕως ἐκείνην τὴν ὥραν. Τὸ αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγάς, ποὺ Του ἔχει ἀνοίξει τὸ μαστίγιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἄλλο αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγάς, ποὺ ἔχουν ἀνοίξει εἰς τὸ πάλλευ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πα

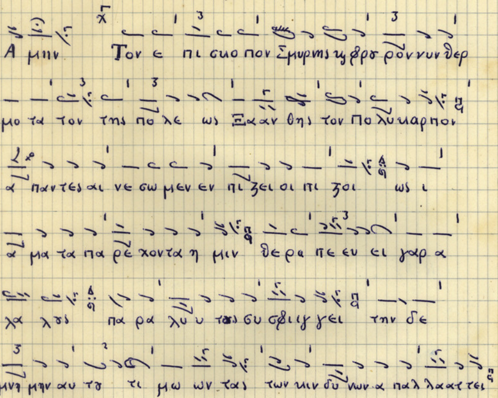

Τὸν Ἐπίσκοπον Σμύρνης κ̀ φρουρὸν νῦν θερμότατον
τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες
αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχον-
τα ἡμῖν. θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγ-
γει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

21 Φεβρουαρίου 1957

Ν. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. α'

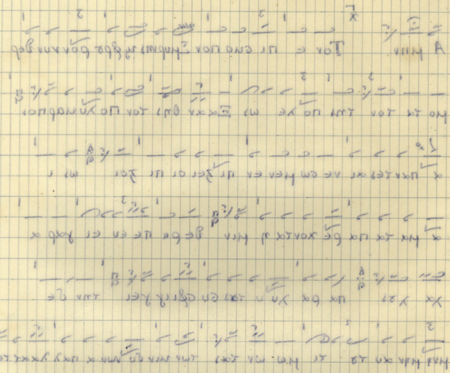

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης καὶ φρουρὸν νῦν θερμότατον τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες συνέλθωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν. Θεραπεύει γὰρ ἀλλήλους, παραλύτους εὐφραίνει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

21 Φεβρουαρίου 1954
Ν. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. α' Πα

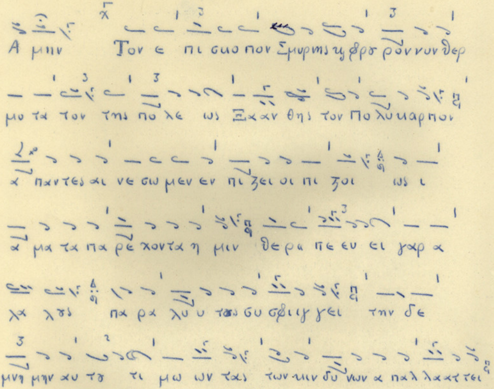

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης καὶ φρουρὸν νῦν θερμότατον
τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες
αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχον-
τα ἡμῖν. θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγ-
γει. τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

21 Φεβρουαρίου 1952

N. T. B.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. α'

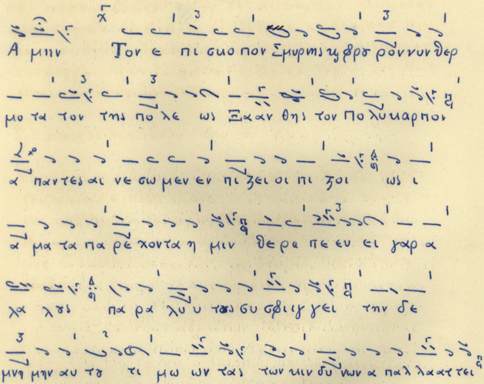

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης ϗ φρουρὸν νῦν θερμότατον τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν. θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγγει. τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

21 Φεβρουαρίου 1952

Ν. Τ. Β.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος α' Πα

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης καὶ φρουρὸν νῦν θερμότατον, τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν. θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγγει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Ε̄ Δι

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε. Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος β' Πα

Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε Πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα Θείῳ αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ' Πα

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης καὶ φρουρὸν νῦν θερμότατον τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγγει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ' Δι

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε. Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος β' Πα

Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, ὁ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σὲ Πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα Θείῳ αἵματι καὶ ἱερωσύνης κρυ-ρῷ καθαγιάζοντα Πολύκαρπε.

Ἦχος β΄ Πα

Ἔδης, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν ταῖς μαρμαρυ-
γαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου, ἔστης τῆς
ἀφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε,
καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν
ἱκέτευε. πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι τοὺς τὴν σὴν
πανίερον μνήμην, μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς
γεωργήσας Πάτερ σοφέ, εἰς οἶνον ἐξέβλησας,
τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων,
πιστῶν τὴν διάνοιαν ϗ θαυμάτων ὤφθης ἀπέραν-
τον πέλαγος. ὅθεν καὶ μαρτύρων καλλονὴ ἀ-
νεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος ϗ φωτὸς ἀξιού-
μενος ἀϊδίου Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
τοῖς ἑορταζȣσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

21 Φεβρουαρίου 1957
Ν.Τ.Β.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. δ΄ Νη

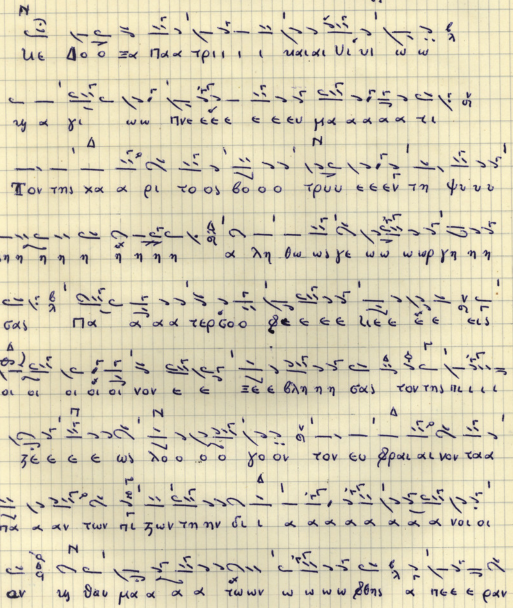

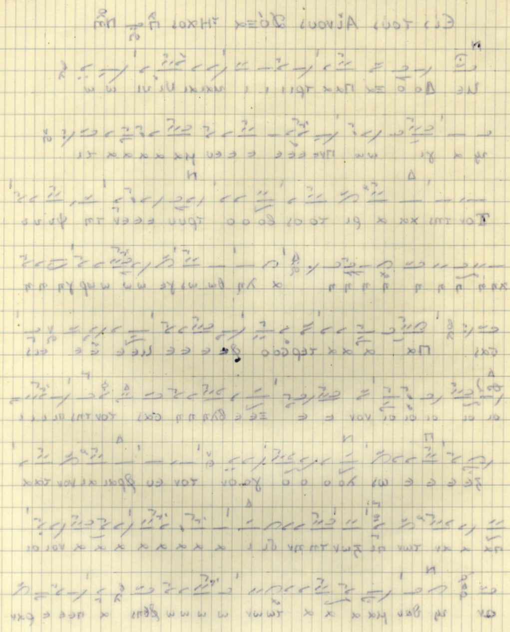
Εις τους Αίνους Δόξα Ήχος

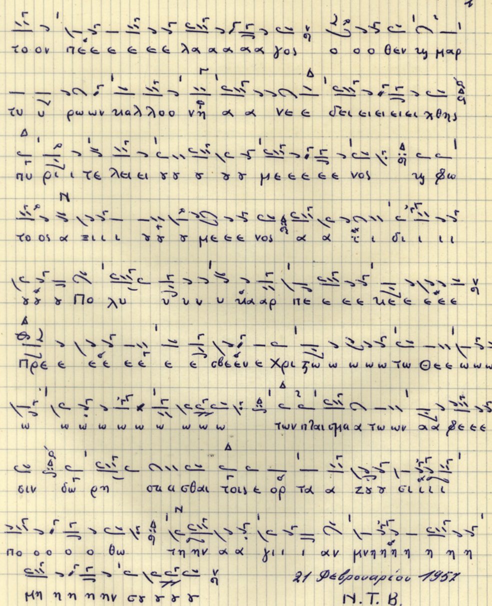

21 Φεβρουαρίου 1957

Ν.Τ.Β.

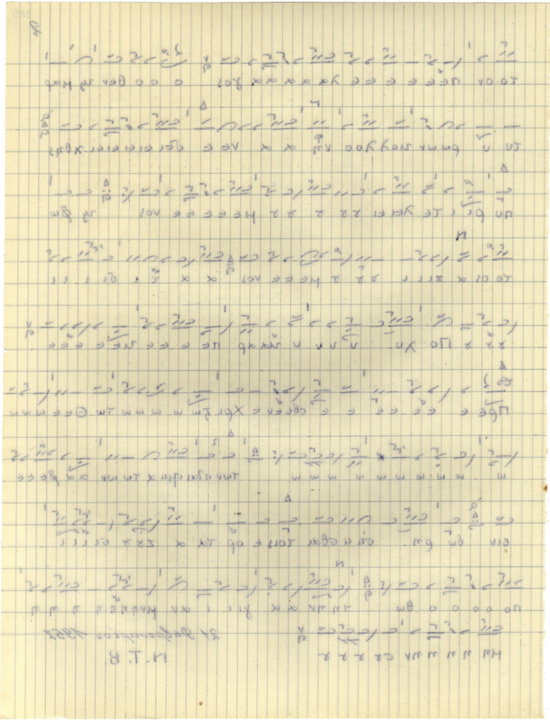

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ΄ Πα

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης καὶ φρουρὸν νῦν θερμότατον, τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν. Θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγγει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ΄ Γα

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε. Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ᾽ ὧν μνημόνευε Πάτερ τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος β΄ Πα

Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε Πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα Θείῳ αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Ἦχος β΄ Πα

Ἔδης, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου, ἔστης τῆς ἀφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν ἱκέτευε. πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, εἰς οἶνον ἐξέβλησας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, πιζῶν τὴν διάνοιαν τῷ θαυμάτων ὤφθης ἀπέραντον πέλαγος. ὅθεν καὶ μαρτύρων καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος τῷ φωτὸς ἀξιούμενος ἀϊδίου Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

21 Φεβρουαρίου 1957
Ν.Τ.Β.

ΑΠΟΛΙΤΙΚΙΟΝ Ἦχος δ΄ Πα

Τὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης καὶ φρουρὸν νῦν θερμότατον τῆς πόλεως Ξάνθης τὸν Πολύκαρπον ἅπαντες αἰνέσωμεν ἐν πίστει οἱ πιστοί, ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν· θεραπεύει γὰρ ἀλάλους, παραλύτους συσφίγγει, τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ τιμῶντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττει.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ΄ Δι

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε. Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ᾽ ὧν μνημόνευε Πάτερ τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος β΄ Πα

Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε Πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα Θείῳ αἵματι καὶ ἱερωσύνης, κύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Ἦχος β'. πα

Ἔδης, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν ταῖς μαρμαρυ-
γαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου, ἔστης τῆς
ἀφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε,
καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν
ἱκέτευε. πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι τοὺς τὴν σὴν
πανίερον μνήμην, μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. δ' νη

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς
γεωργήσας Πάτερ σοφέ. εἰς οἶνον ἐξέβλησας,
τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων,
πιζῶν τὴν διάνοιαν καὶ θαυμάτων ὤφθης ἀπέραν-
τον πέλαγος. ὅθεν καὶ μαρτύρων καλλονὴ ἀ-
νεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος καὶ φωτὸς ἀξιού-
μενος ἀϊδίου Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

21 Φεβρουαρίου 1957

N. T. B.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα Ἦχος πλ. δ' Νη

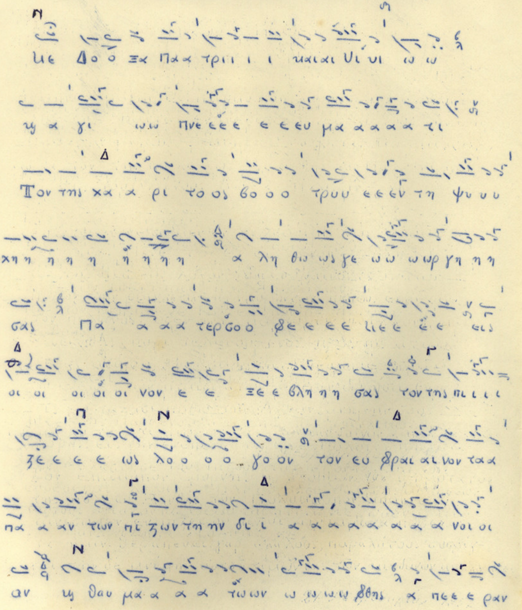

Εις τους Αίνους Δόξα Ήχος

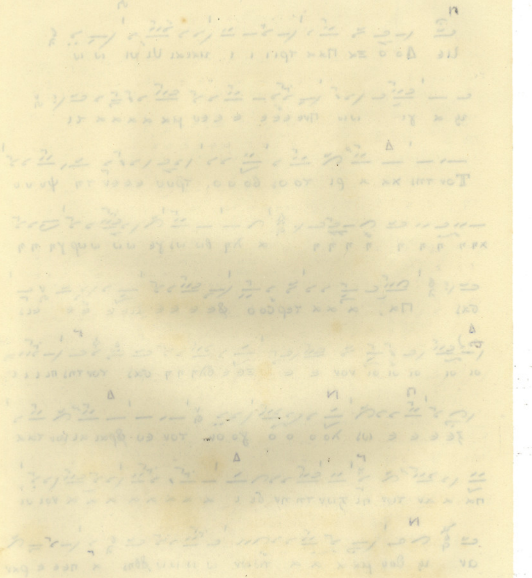

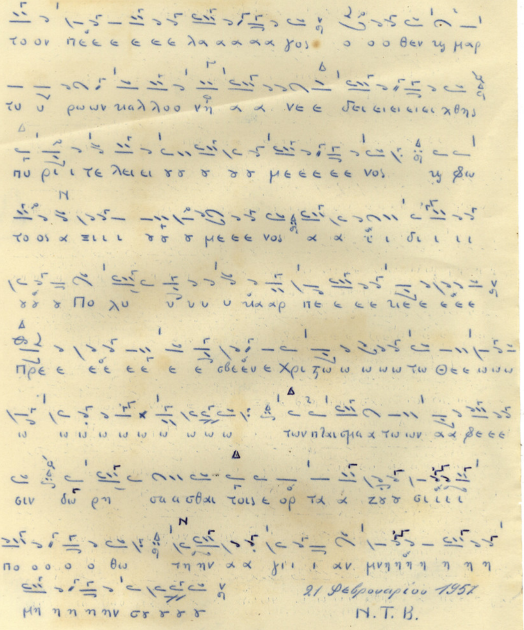

21 Φεβρουαρίου 1957

Ν.Τ.Β.

κον μέτωπόν Του τὰ ἀγκάθια πού Του ἐφόρεσαν οἱ ἄξεστοι στρατιῶται τῆς ἁμαρτωλῆς Ρώμης!.. Ἀπὸ μακρυὰ παρακολουθοῦν τὸν μαρτυρικόν Του δρόμον αἱ εὐσεβεῖς γυναῖκες τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ θρηνοῦν τὸν πόνον Του, ἐν ᾧ ἔξαλλα τὰ πλήθη τῶν ἀχαρίστων οὐρλιάζουν, ὡσὰν λύκοι, γύρω ἀπὸ τὸ ἄχραντον Θῦμα καὶ ἀνυπομονοῦν νὰ ἰδοῦν τὸ ταχύτερον νὰ πεθαίνῃ Ἐκεῖνος, ποὺ ἔδωσε σὲ τόσους ἰδικούς των τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωήν!... Βιαστικοὶ οἱ δήμιοι νὰ φθάσουν γρηγορώτερα εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἀγγαρεύουν τὸν Κυρηναῖον Σίμωνα καὶ τοῦ φορτώνουν τὸν σταυρόν...

Γύρω ἀπὸ τὰς ἱερὰς αὐτὰς διηγήσεις ἐκείνων, ποὺ τὰ εἶδαν μὲ τὰ μάτια των — τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Ἰωάννου —, καὶ ἐκείνων, ποὺ τὰ ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ ἄλλους, ἐπίσης αὐτόπτας, μαθητάς— τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ—, πλέκεται τὸ Θεῖον Δρᾶμα τοῦ Πάθους, καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Λυτρωτοῦ μας, ποὺ τόσον εὔμορφα ψάλλεται μὲ τὰ ἐμπνευσμένα ποιήματα τῶν ἀθανάτων ἐκκλησιαστικῶν μας ὑμνογράφων τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευήν.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

10—16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

10. Κυριακὴ τῶν Βαΐων: (Ἡ εἰς Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Κυρίου.— Ματθ. 21 (κα'), 1-17.—Φιλιπ. 4 (δ'), 4-9. Ἰω. 12 (ιβ'), 1-18.— Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως Ἱερομ., Τερεντίου, Πομπηΐου κλπ. Μαρτύρων.— **Τὸ ἑσπέρας**: Ὁ Ὄρθρος τῆς Μεγ. Δευτέρας. (Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου): Ματθ. 21 (κα'), 18-43.

11. Μεγάλη Δευτέρα (Τῆς ξηρανθείσης συκῆς καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου): Ἀντύπα Περγάμου Ἱερομάρτυρος [Ἀποκ. 2 (β'), 13]. Προηγιασμένη.— Ἰεζεκιὴλ 1 (α'). 1-20. Ἐξόδου 1 (α'), 1-20. Ἰὼβ 1 (α'), 1-12. Ματθ. 24 (κδ'), 3-35.— **Τὸ ἑσπέρας**: Ὁ Νυμφίος (Ὄρθρος τῆς Μ. Τρίτης): Ματθ. 22 (κβ') 15-23 (κγ'), 39.

12. Μεγάλη Τρίτη (Τῶν Δέκα Παρθένων τῆς Εὐαγγ. Παραβολῆς): Βασιλείου Ἐπισκ. Παρίου Ὁμολογητοῦ. Προηγιασμένη.— Ἰεζεκ. 1 (α'),21-2 (β'),1. Ἐξόδ. 2 (β'), 5-10. Ἰὼβ 1 (α'), 13-22. Ματθ. 24 (κδ'), 36-26 (κστ'), 2.— **Τὸ ἑσπέρας**: Ὁ Νυμφίος (Ὄρθρος τῆς Μεγ. Τετάρτης): Ἰω. 12 (ιβ') 17-54.

13. Μεγάλη Τετάρτη (Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ ἁμαρτωλῆς): Μαρτίνου Ρώμης Ὁμολογητοῦ. Προηγιασμένη.—Ἰεζεκ. 2 (β'),3 3 (γ'), 3. Ἐξόδ. 2 (β'), 11-22. 18 (ιη'), 4. Ἰὼβ 2 (β'), 1-10. Ματθ. 26 (κστ'), 6-16.—**Τὸ ἀπόγευμα**: Τὸ Εὐχέλαιον.— **Τὸ ἑσπέρας**: Ὁ Ὄρθρος τῆς Μεγ. Πέμπτης (τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου): Ἱερεμ. 11 (ια'),18 - 12(ιβ'),15. Λουκ. 22 (κβ'), 1-39.

14. Μεγάλη Πέμπτη: † Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος.—Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου. Ἐξόδ. 19 (ιθ'), 10-19. Ἰὼβ 38 (λη'), 1-21. Ἡσ. 9 (θ'), 4-11. Α' Κορινθ. 11 (ια'). 23-32. Ματθ. 26 (κστ'), 2-20. Ἰω. 13 (ιγ'), 3-17. Ματθ. 26 (κστ'), 21-39. Λουκ. 22 (κβ'), 43-45. Ματθ. 26 (κστ'), 40-27 (κζ'), 2.—Ἀριστάρχου, Πούδη, Τροφίμου Ἀποστόλων.— **Τὸ ἑσπέρας**: Τὰ 12 Εὐαγγέλια (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν).

15. Μεγάλη Παρασκευή: † Τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.—Αἱ Μεγάλαι Ὧραι. Καὶ μετ' αὐτάς, ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀποκαθηλώσεως.—**Τὸ ἑσπέρας**: Ὁ Ἐπιτάφιος Θρῆνος (ὁ Ὄρθρος τοῦ Μεγ. Σαββάτου). — Κρήσκεντος Μάρτυρος, Λεωνίδου Ἀθηνῶν.

16. Μέγα Σάββατον: † Ἡ Ταφὴ καὶ ἡ εἰς Ἅδου κάθοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου: Γενέσ. 1 (α'), 1-13. Ἰωνᾶ 1 (α'), 1-4 (δ'), 11. Δανιὴλ 3 (γ'), 1-23, ὕμν. 1-33. Ρωμ. 6 (στ'), 3-11. Ματθ. 28 (κη'), 1-20.— Εἰρήνης, Ἀγάπης, Χιονίας, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς Μαρτύρων.—**Τὴν νύκτα**: Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως: Μάρκ. 16 (ιστ'), 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(17 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου): —Μάρκ. 16 (ιστ'), 1-8.—Πράξ. 1 (α'), 1-8. Ἰωάν. 1 (α'), 1-17.— Συμεὼν Ἐπισκ. Περσίδος Ἱερομ., Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, Ἀδριανοῦ κλπ. Μαρτ.— **Τὸ ἀπόγευμα**: Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰωάν. 20 (κ'), 19-25.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Ματθ. 27,31-56,
Μάρκ. 15,22-41.
Λουκ. 23,33-49.
Ἰωάν. 19,17-37.)

Τὸ Θεῖον Δρᾶμα κορυφώνεται πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν!... Ὁ Ἀναμάρτητος καρφώνεται ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν· καὶ σὲ λίγο τὸν στήνουν ὄρθιον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου.

Μόνος καὶ ἔρημος, παλαίει μὲ τὸν θάνατον. Διψᾷ· καί, ἀντὶ νεροῦ, Τοῦ προσφέρουν ξύδι! Προσεύχεται· καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερέων Τὸν εἰρωνεύονται! Πονεῖ καὶ οἱ ὄχλοι γελοῦν καὶ οὐρλιάζουν καὶ διασκεδάζουν μὲ τοὺς πόνους καὶ μὲ τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν Του! Καὶ Ἐκεῖνος, μὲ τὴν ἀτελείωτην ἀγάπην, πού Τον ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον, συγχωρεῖ τοὺς δημίους Του καὶ προσεύχεται δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς δικαιολογεῖ ἐνώπιον τοῦ Πατρός Του!...

Ἀλλά, μέσα εἰς τὴν τόσην ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ Τοῦ ἐπεφύλαξε δύο παρηγορίας:

Ἕνας ληστής, ποὺ εἶναι δίπλα Του κρεμασμένος, μετανοημένος τώρα διὰ τὴν ἁμαρτωλήν του ζωήν, πιστεύει εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ κερδίζει τὴν αἰωνιότητα.

Δύο ἀγαπημένα πρόσωπα, ὅταν ὅλοι ἔφυγαν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἐπλησίασαν πονεμένα τὸν σταυρόν: Ἡ Παναγία Μητέρα Του καὶ ὁ ἀγαπητός Του Μαθητής, ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος, ἀφ' οὗ ἐφρόντισε νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ δίψα τοῦ λῃστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, φροντίζει τώρα νὰ τακτοποιηθῇ ἡ Μητέρα Του κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην, ποὺ τὸν ἀφίνει γιὰ παιδί της, νά Τον ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

Ὅταν αὐτὰ ἔγιναν, ὁ Κύριος ἐφώναξε ἱκανοποιημένος: «Τετέλεσται»! Ἔγυρε τὸ ἀγκαθοστεφανωμένον Του κεφάλι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμά Του εἰς χεῖρας τοῦ Πατρός Του εἰς τοὺς Οὐρανούς...

Ὅλα τότε ἐτρόμαξαν! Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴν λάμψιν του, ὁ ἀέρας ἐσκοτείνιασε, ἡ γῆ ἤρχισε νὰ τρέμῃ σὰν φύλλο φθινοπωρινό, τὰ βράχια ἐσχίσθηκαν, τὰ μνήματα ἄνοιξαν, ἡ μεγάλη χρυσοκέντητη κουρτίνα τοῦ Ἱεροῦ ἔγινε δύο κομμάτια!... Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος ἐγονάτισε τότε καὶ ἐφώναξε μ' ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος!» Καὶ τὰ πλήθη, μεταμελημένα, κυνηγημένα ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς θεϊκῆς ὀργῆς, ἐγύριζαν στὴν Ἱερουσαλήμ, κτυπῶντας τὰ στήθη μὲ πικρίαν καὶ μὲ σπαραγμόν!...

Ὁ προδότης μαθητὴς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ. Ἔτρεξεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι «ἡμάρτησε, διότι ἐπρόδωσεν ἀθῷον αἷμα» καὶ ἐπέταξε τὰ χρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε πωλήσει τὴν ψυχήν του. Ἀλλὰ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν τοῦ ἔδωκαν σημασίαν. Τὸν ἐπεριφρόνησαν. Καὶ ἐκεῖνος ἐτράβηξε κάπου σ' ἕνα ἔρημο χωράφι, κι' ἐκεῖ ἐκρεμάσθηκε σ' ἕνα δένδρο· κι' ἐτελείωσεν ἔτσι ἐλεεινὰ τὴν ἀθλίαν ζωήν του... Διότι αἰσχρὸν εἶναι πάντοτε τὸ τέλος ἐκείνων, ποὺ κυριεύονται ἀπὸ τὰ πάθη των!

Ἂς ἀγαπήσωμεν, ἀδελφοί, μ' ὅλην τὴν ψυχήν μας Ἐκεῖνον, ποὺ διὰ τὴν ἀγάπην μας ἔχυσε τὸ αἷμά Του ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρόν· καὶ ἂς μισήσωμεν τὴν Κακίαν, ποὺ ἐφιλοδόξησε νὰ γίνῃ ὁ δήμιος τοῦ Χριστοῦ.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ την «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰω. Γενναδίου 14, Ἀθῆναι. (Τηλ. 72112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ Χριστιανοί.

Ἐνθυμηθῆτε τοὺς «ἐν φυλακῇ» ἀδελφοὺς αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ ὑποστηρίξατε τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεώς των. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὰ Παραρτήματα τῆς «Ἑνώσεως φίλων τῶν κρατουμένων», ὅπου ὑπάρχουν. Οἱ ἄλλοι ἀπευθυνθῆτε, ὅσοι θέλετε, εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου».

Ὅσοι εἴσθε ἐντελῶς ὑγιεῖς, δόστε ὀλίγον αἷμα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς ἐκείνων, ποὺ κινδυνεύουν ν' ἀποθάνουν ἀπὸ ἀναιμίαν καὶ δὲν ἔχουν χρήματα νὰ τὸ προμηθευθοῦν. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Αἱμοδοτῶν» (Ἀθῆναι, Βερανζέρου 20, Τηλέφ. 56.392). Δὲν θὰ διατρέξετε κανένα ἀπολύτως κίνδυνον μὲ αὐτὴν τὴν προσφοράν.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

1ον : Ἰωάννου 13 (ιγ'),31- 18 (ιη'),1.
2ον : Ἰωάννου 18 (ιη'), 1-28.
3ον : Ματθαίου 26 (κστ'),57-75.
4ον : Ἰωάννου 18 (ιη'),28- 19 (ιθ'),16.
5ον : Ματθαίου 27 (κζ'),3-32.
6ον : Μάρκου 15 (ιε'),16-32.
7ον : Ματθαίου 27 (κζ'),33-54.
8ον : Λουκᾶ 23 (κγ'),32-49.
9ον : Ἰωάννου 19 (ιθ'),25-37.
10ον : Μάρκου 15 (ιε'),43-47.
11ον : Ἰωάννου 19 (ιθ'),38-42.
12ον : Ματθαίου 27 (κζ'),62-66.

*

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α'. Εἰς τὰς Μεγάλας Ὥρας

1ης : Ζαχ. 11(ια'), 10-13. Γαλάτ. 6 (στ'), 14-18. Ματθ. 27 (κζ'), 1-56.
3ης : Ἡσ. 50 (ν'), 4-11. Ρωμ. 5 (ε'), 6-10. Μάρκ. 15 (ιε'), 16-41.
6ης : Ἡσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Ἑβρ. 2 (β' 11-18. Λουκ. 23 (κγ'), 32-49.
9ης: Ἱερεμ. 11(ια'),18 - 12 (ιβ'),15. Ἑβρ. 10 (ι'), 19-31. Ἰω. 19 (ιθ'),23-37.

β. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀποκαθηλώσεως

Ἐξόδ. 33 (λγ'), 11-23. Ἰὼβ 42 (μβ'), 1-5. 12-17. Ἡσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Α' Κορινθ. 1 (α'), 18-2 (β'), 2. Ματθ. 27 (κζ'), 1-38. Λουκ. 23 (κγ'), 39-43. 27 (κζ'), 39-54. Ἰω. 19 (ιθ'),31-37. 27 (κζ'), 55-61.

γ'. Εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου

Α' Κορινθ. 5 (ε'), 6-8. Γαλάτ. 3 (γ'), 13-14 Ματθ. 27 (κζ'), 62-66.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἰασίου 1. Τηλ. 72-112.

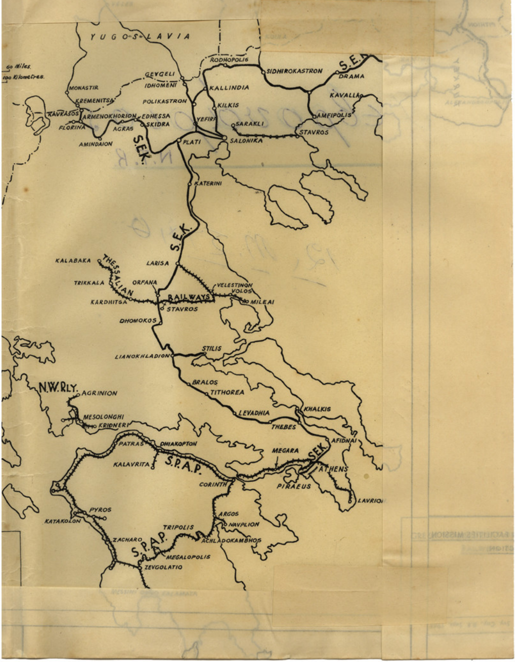
YUGOSLAVIA
60 Miles
100 Kilometres
RODHOPOLIS
SIDHIROKASTRON
S.E.
DRAMA
GEVGELI
IDHOMENI
KALLINDIA
MONASTIR
KAVALLA
KREMENITSA
POLIKASTRON
KILKIS
AMFIPOLIS
KAVRASOS
ARMENOKHORION
EDHESSA
YEFIRA
FLORINA
AGRAS
SKIDRA
SARAKLI
STAVROS
AMINDAION
S.E.K.
PLATI
SALONIKA
KATERINI
S.E.K.
KALABAKA
THESSALIAN
LARISA
TRIKKALA
ORFANA
VELESTINON
VOLOS
KARDHITSA
RAILWAYS
MILEAI
STAVROS
DHOMOKOS
STILIS
LIANOKHLADION
BRALOS
TITHOREA
N.W. RLY.
AGRINION
KHALKIS
LEVADHIA
MESOLONGHI
KRIONERI
THEBES
AFIDNAI
PATRAS
DHIAKOPTON
MEGARA
S.E.K.
KALAVRITA
S.P.A.P.
ATHENS
CORINTH
PIRAEUS
LAVRION
PYROS
ARGOS
KATAKOLON
NAVPLION
TRIPOLIS
ZACHARO
S.P.A.P.
ACHLADOKAMBHOS
MEGALOPOLIS
ZEVGOLATIO

Φεβρουάριος

N.T.B.

12, Μ. ΣΤΚΘ